Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 570
Marți 13 octombrie 1959

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Toate forțele pentru grăbirea lucrărilor de toamnă

In ultima săptămînă, în general vremea a fost favorabilă bunei desfășurări a muncilor de toamnă. A crescut ritmul recoltărilor la porumb, sfeclă de zahăr, cartofi și orez. Cele mai bune rezultate în ce privește recoltatul porumbului s-au obținut în regiunile Pitești, Oradea, Craiova, Suceava și București. In regiunile Galați, Constanța și Stalin această lucrare este însă, în mod cu totul nejustificat, mult întîrziată.

Recoltatul sfeclei de zahăr s-a făcut tot după graficul vechi, astfel încît ritmul de creștere al lucrărilor este încă nesatisfăcător. Este necesar ca în cursul acestei săptămîni să se ia măsuri ca sfecla de zahăr să fie sortată și curățită pentru a corespunde condițiilor unei bune însilozări. Totodată bazele de recepție au datoria să organizeze munca în așa fel încît să poată primi în ziua sosirii toate cantitățile de sfeclă ce sînt transportate. Cantitățile ce nu intră în fabricație trebuie să fie însilozate.

In ce privește recoltatul cartofilor — care a fost intensificat în toate regiunile, se impune a se lua măsuri pentru transportul lor la locul de depozitare și consum și în vederea sortării și însilozării.

Arăturile în vederea însămînțărilor s-au executat pînă acum pe 63 la sută din suprafața planificată. Această lucrare trebuie mult grăbită îndeosebi în regiunile Craiova (44 la sută), Oradea (44 la sută), Ploești (46 la sută), Pitești (49 la sută), iar în gospodăriile de stat din trusturile regionale Timișoara, Cluj și Oradea.

Procentul însămînțărilor de toamnă a crescut la 43 la sută, din care cu griu-secară 39 la sută. Rezultatele cele mai bune au fost obținute în regiunile: Constanța (86 la sută), București (57 la sută), Galați (56 la sută), Stalin și Suceava (48 la sută). Mult întîrziate cu însămînțările de toamnă continuă să fie regiunile Oradea (16 la sută), Craiova (18 la sută), Cluj (27 la sută), Timișoara și Ploești (31 la sută).

In regiunea Oradea însămînțarea griului și secarei pe soiuri față de graficul stabilit a fost și mai nesatisfăcătoare ca în săptămîna precedentă, nerealizîndu-se decît 16.000 ha față de 54.000 ha. prevăzute pentru ultima săptămînă, adică numai 30 la sută. Gospodăriile agricole de stat cu realizări foarte slabe față de grafic sînt cele din cadrul Trusturilor Oradea (39 la sută), Stalin (42 la sută), Cluj (43 la sută) și Craiova (54 la sută).

Este necesar ca organele agricole care răspund de buna desfășurare a arăturilor și însămînțărilor de toamnă să se străduiască a înlătura deficiențele ce încă există în organizarea muncii și în folosirea forțelor de lucru existente. Pentru aceasta e nevoie să fie terminat grabnic recoltatul porumbului, sfeclei de zahăr și cartofilor, în primul rînd pe terenurile destinate însămînțărilor. Se impune totodată folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor prin organizarea schimbului al II-lea la cel puțin 50 la sută din aceste mașini, precum și folosirea din plin a atelajelor la arat și semănat.

O deosebită atenție trebuie acordată în această perioadă și grăbirii însilozării furajelor. Pînă în prezent planul de însilozare pe întreaga țară a fost realizat numai în procent de 60 la sută, cantitățile cele mai mari însilozîndu-se în regiunile Suceava și Galați.

Seamănă grîul

După ce au pregătit terenul după toate regulile agrotehnicii înaintate, membrii gospodăriei agricole colective „Ilie Pintilie" din comuna Smeeni, raionul Buzău, au început însămînțările de toamnă. Numai în 2 zile ei au însămînțat peste 25 ha cu griu.

Fruntașă la însămînțări este brigada condusă de tov. Simion Constantin.

C. BERESCU
corespondent

ÎNSĂMÎNȚEAZĂ DE ZOR

Membrii gospodăriei colective „Grivița Roșie" din satul Cernați, comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, însămînțează de zor. In teren bine pregătit, ei au semănat numai în cîteva zile peste 40 de ha. cu griu, din cele 150 care le au în plan. Tot în ultimele zile colectiviștii au cules porumbul de pe 40 de ha., iar în prezent pregătesc acest teren pentru însămînțare.

Fruntași la muncile de toamnă sînt colectiviștii Vasile Bănceanu, Ion Ciocîrlan, Ghița Giureanu, Nicolae Găină, Vasile Mereuță și mulți alții.

I. BOLEA
corespondent

Conservă fructe și struguri în stare proaspătă

Anul acesta, în întreaga țară s-a obținut o producție bună de struguri și fructe. Importante cantități din aceste produse au fost și sînt trimise pe piață.

Altele însă vor fi conservate în stare proaspătă, spre a fi consumate în lunile de iarnă.

In acest scop, gospodăriile agricole de stat au primit sarcini importante. Ele vor trebui să însilozeze peste 20 de tone de fructe, precum și cantități mari de struguri.

La gospodăria de stat Florești, raionul Focșani, au fost conservate în stare proaspătă mari cantități de fructe și în anii trecuți. Dar în ce privește strugurii, acum va fi prima oară cînd gospodăria va pune la păstrare cantități mari din cele mai bune soiuri ce se pot conserva.

— Am pregătit la secția Petrești o sală specială, prevăzută cu stelaje, mi-a spus tov. inginer Ungureanu C-tin, agronomul șef al gospodăriei, pentru a însiloza 6—7.000 kg de mere din soiurile Jonathan și Parmen auriu. Ar fi trebuit să conservăm în stare proaspătă cantități cu mult mai mari. Dar condițiile climatice nefavorabile au făcut ca la acest capitol să nu putem respecta planificarea dată. In schimb, vom înmagazina peste 20 de tone de struguri. La brigada condusă de tov. Giurgea Gh. de exemplu, vom înmagazina 8.000 de kg; la cea condusă de tov. Melinte Gheorghe peste 6.000 kg. etc.

...Am fost la unele din aceste brigăzi. Toate au marcat cu grijă, butucii de pe care se vor culege strugurii ce vor fi conservați în stare proaspătă. Astfel, muncitorii vor ști să nu-i recolteze acum pentru consumul imediat sau pentru vinificare.

Strugurii de pe butucii de viță de vie din soiuri cum sînt Afuzali, Hamburg etc. ce au fost marcați nu vor fi culeși decît înainte de căderea brumei. Ei vor fi puși la păstrare în podurile clădirilor de care dispun brigăzile respective. Pentru aceasta, podurile au fost curățate, văruite și dezinfectate. S-a asigurat și sîrma necesară pe care vor fi înșirați ciorchinii.

ION DRINCU

ZORESC ÎNSĂMÎNȚATUL GRÎULUI

Vrednicii mecanizatori de la S.M.T. Ziduri, raionul R. Sărat, se străduiesc să termine la vreme lucrările contractate cu unitățile din raza lor de activitate. In fotografie: tractoristul Homor Nicolae, zorind însămînțatul grîului pe o tarla a gospodăriei colective din Măcrina.
Foto: M. IVANCIU

Ritmul însămînțărilor trebuie intensificat

* *

În raionul Costești...

In toamna aceasta, unitățile agricole de stat și cooperatiste și țăranii muncitori cu gospodărie individuală din raionul Costești, regiunea Pitești, au de însămînțat cu griu, secară și orz o suprafață de aproape 40.000 de hectare. Făcînd din vreme pregătirile necesare gospodarii harnici au început la timp însămînțările, reușind să semene o bună parte din suprafețele destinate acestor culturi. Gospodăria de stat Stolnici, bunăoară, (director tov. Ștefănescu, ing. șef tov. Popescu Ion) însămînțase pînă în ziua de 5 octombrie, 800 de ha. cu griu, 200 de hectare cu orz și 50 de hectare cu secară masă verde, adică circa 78 la sută din plan.

Importante suprafețe au însămînțat pînă în prezent și unele din unitățile agricole cooperatiste. Astfel, gospodăria colectivă „Infrățirea" din comuna Recea, semănase pînă la începutul săptămînii trecute 82 de hectare cu griu și orz, din cele 110 ha. planificate, restul suprafețelor avîndu-le pregătite pentru însămînțat. De asemenea, întovărășirile agricole din Strîmbeni, în număr de patru, semănaseră și ele aproape 150 de hectare cu griu.

Deși în raionul Costești există astfel de unități avansate cu însămînțările de toamnă, privită în ansamblu această lucrare se desfășoară încă cu rezultate nesatisfăcătoare. Este deajuns să arătăm că pînă la începutul săptămînii trecute în raion se însămînțaseră doar 4.500 de hectare (fără gostat), ceea ce în raport cu graficul stabilit reprezintă abia 23 la sută din suprafețele planificate a se însămînța pînă la această dată. In raion există comune ca Rociu (președinte al sfatului popular tov. Iepure Constantin, tehnician agricol Voicu Ion) și Bîrlogu care pînă la 5 octombrie semănaseră numai 15 și respectiv 23 de hectare din 914 și respectiv 720 hectare planificate.

Una din cauzele care stînjenește bunul mers al însămînțărilor este aceea că terenurile cultivate cu porumb, care în raionul Costești constituie principala plantă premergătoare pentru păioasele de toamnă, deși au fost recoltate în procent de peste 90 la sută nu au fost încă eliberate de coceni. Aceasta este o lipsă a organelor agricole și a sfaturilor populare comunale care nu i-au mobilizat pe țăranii muncitori să recolteze porumbul cu coceni cu tot, sau să-l recolteze ziua, iar noaptea să taie cocenii. Mai mult chiar, în unele comune, deși cocenii au fost tăiați, în loc să fie scoși la capătul tarlalelor sînt lăsați întinși pe terenuri „pentru a se usca". Acest lucru nu face decît să întîrzie lucrările de pregătire a terenurilor și deci însămînțările.

De asemenea, la ritmul scăzut al însămînțărilor contribuie într-o bună măsură și faptul că atelajele sînt folosite în mică măsură, iar tractoarele nu lucrează cu întreaga lor capacitate ori se defectează deseori în brazdă.

Vremea este destul de înaintată, iar epoca optimă pentru însămînțarea păioaselor de toamnă se apropie de sfîrșit. De aceea, dată fiind rămînerea în urmă cu însămînțările a raionului Costești socotim că este necesar ca factorii de răspundere din agricultura raionului să treacă neîntîrziat la luarea unor măsuri eficace care să ducă la intensificarea ritmului acestei lucrări. Printr-o bună mobilizare a țăranilor muncitori, trebuie să se efectueze cît mai grabnic eliberarea tuturor terenurilor, iar prin folosirea cu întreaga lor capacitate de lucru a tractoarelor și atelajelor să se asigure realizarea și chiar depășirea vitezei zilnice de lucru la arat și semănat.

V. POMPILIU

...și în unele unități și comune din raioanele Mizil și Pogoanele

Lucrările agricole din campania de toamnă se desfășoară cu intensitate și în regiunea Ploești. Am străbătut de curînd două raioane din această regiune: Mizil și Pogoanele. Iată cîteva din constatările făcute.

PLANUL INSAMINȚARILOR A FOST REALIZAT

La gospodăria colectivă „Drumul lui Lenin", din comuna Limpeziș, raionul Mizil, am ajuns de dimineață. Pe tov. Pătrașcu Vasile, președintele gospodăriei, l-am găsit repede. Era vesel și glumea cu colectiviștii. Avea și de ce: pînă la 2 octombrie gospodăria a terminat de însămînțat cele 110 ha cu griu. In vederea obținerii în anul viitor a unei producții medii de cel puțin 1.800 de kg. griu la ha. s-au folosit semințe de calitate, îngrășăminte chimice și bălegar, iar terenul a fost pregătit în bune condiții agrotehnice.

— Tractoriștii ne-au făcut arături bune —, ne spune tov. președinte. Acum ei se străduiesc să execute arături adînci de toamnă la 30—32 cm.

CE SE MAI AȘTEAPTA?

Am poposit apoi pe tarlalele întinse ale gospodăriei colective „Cel de-al II-lea plan cincinal" din comuna Glodeanul Sărat, raionul Mizil. Aici lucrările nu mergeau de loc bine. Gospodăria nu însămînțase nimic și nu avea nici terenul pregătit. De la tov. Cazan Ștefan președintele sfatului popular al comunei — pe care l-am găsit la cîmp — am aflat că din cele 1.850 de ha., cît prevede planul comunei, s-au însămînțat pînă la 2 oc-

V. JURESCHI
corespondent

(Continuare în pag. 4)

Se lucrează cu toate forțele

Folosind din plin forțele de care dispun, colectiviștii din comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Medgidia, au însămînțat pînă în ziua de 1 octombrie 560 de ha. cu griu, 70 ha. cu secară furajeră și 50 ha. cu orz de toamnă. In ceea ce privește recoltatul, membrii gospodăriei colective au terminat de strîns floarea-soarelui de pe întreaga suprafață cultivată cu această plantă; pentru hrana animalelor pe timpul iernii colectiviștii au însilozat 1.400 de tone de furaje.

Și membrii gospodăriei colective din Ciocîrlia de Sus zoresc lucrările de toamnă. Pînă în prezent ei au terminat de însămînțat întreaga suprafață cu orz și secară, iar din 580 de ha. cu griu au însămînțat mai mult de 300 de ha. Paralel cu aceste lucrări colectiviștii au însilozat 1.600 tone de porumb și au recoltat 35 de ha. sfeclă de zahăr.

ANDREI BANDUROVSCHI
corespondent

CÎT MAI MULTE TERENURI REDATE AGRICULTURII

SENTIMENTE DE TOVARĂȘI

De la Nisipuri și pînă la Mircea Vodă, cale de 13 km. Valea Buzăului e tot o forfotă. Sînt pe puțin 1.500 de oameni. Tîrnăcoapele izbesc ritmic în stratul de pămînt. Caii se opintesc îndemnați cu chiote. Căruțele sînt descărcate sus pe ridicătura ce conturează digul. Și acesta înaintează, înaintează. Cît despre Buzău, el curge molcom, indiferent la agitația din jur. Ah, dacă ar fi primăvară! Cum le-ar mai arăta oamenilor de ce-i în stare.

Le-a mai arătat nu odată. Zeci de ani în șir, primăvara, ba uneori și vara, rîul acesta atît de liniștit acum, pornea năuc distrugînd totul în cale. Din cauza lui oamenii neputincioși, lipsiți de orice ajutor din partea cîrmuitorilor, au pornit în 1924 din satul Nisipuri — denumirea satului spune totul — să-și ridice alte așezări mai la adăpost de furia Buzăului. Unii, cei mai mulți, au format satul Horia, alții, satul Mircea Vodă. La cheremul apei mîloase au rămas doar holdele care, oricum, nu puteau fi mutate.

★

Nu voi vorbi despre însemnătatea economică a digului care va apăra de potop începînd chiar din primăvara viitoare mai bine de 6.000 de pogoane. Calcule modeste, arată că se vor strînge anual pe puțin 9.000 tone de porumb, sau 6.000 de grîu, sau 75.000 de tone de sfeclă de zahăr. Altceva vreau să subliniez. Anume spiritul de solidaritate tovărășească a miilor de colectiviști veniți să lucreze aici. In vecinătatea apei pe întinsul raionului Filimon Sîrbu, se întind doar cîteva sate — Horia, Filipești, Găiseanca, Mircea Vodă și Dedulești — pe malul drept, Vișani, Cîineni, Jirlău și Robeasca — pe cel stîng. Judecînd lucrurile la suprafață, ești înclinat să crezi că doar locuitorii acestor sate ar fi datori să ridice stavilă în calea apei. Pe el cădea năpasta rîului dezlănțuit. Dar lucrurile nu stau așa. La chemarea comitetului raional de partid de a se controla digul, au răspuns 52 de gospodării colective. Rețineți bine 52. Dintre acestea, am mai spus-o doar nouă au pămînturile în ceea ce numesc specialiștii, zona inundabilă.

Intr-ajutorarea a fost privită foarte firesc, deși în aparență erau motive de refuz. Gospodăria colectivă din Ianca e departe de apă, nici pomeneală de pericol. Gospodăria colectivă din Ianca e în întrecere pentru mai mult grîu, mai mult porumb, cu celelalte gospodării se înțelege și dintr-acelea aflate în imediata vecinătate a apei.

„Ha, ha, ha, ce-o să-i mai întrecem!" Da de unde! Nicăieri, în nici una din cele 43 de gospodării la adăpost de pericol, nu s-a auzit rîsul acesta de o bucurie egoistă, lipsită de respect și înțelegere. Dimpotrivă, fiecare din miile de colectiviști a considerat de datoria lui să-și ajute tovarășul. „Hm, da, să ne întrecem, dar de la egal la egal. Hai să-i ajutăm!". Și-au pornit zeci de căruțe, sute de oameni, să pună frîu trainic de pămînt Buzăului aflat departe de casele și holdele lor, dar aproape de ale tovarășilor.

Cine spune că gospodăria colectivă înseamnă numai muncă în comun, roade bogate, trai îmbelșugat, nu spune încă totul. Gospodăria colectivă e totodată școală de ridicare a conștiinței cetățenești, în care dispar, nemaipomenit de repede, pasiunile mici, individualiste.

Am înțeles odată mai mult aceasta privind la sutele de colectiviști forfotind de-a lungul digului între Nisipuri și Mircea Vodă.

T. OPREA

13.000 ha. irigate pe deal

Pe dealurile ce mărginesc Valea Carasu pina și pirul cel rezistent la uscăciune crește greu. Dealuri sterpe pe care, pînă a nu se așterne căldura, primăvara, oile abia dacă găseau să pigulească ici colea, cîte un fir de iarbă. Era iarbă din aceea ce se grăbește să crească și să facă flori înainte de a cădea arșița. Pe dealurile acestea, pămîntul a stat ani de-a rîndul nelucrat.

După ce satele din jur au fost colectivizate, tractorul a mușcat adînc din trupul dealurilor. In arătură adîncă, făcută de cu toamnă, sămînța de soi, rezistentă la secetă, a rodit. Oamenii au ajutat-o cu îngrășăminte și prașile. Rodul însă a continuat să fie puțin în unii ani. Pe dealuri s-au plantat vii și pomi. Dar, ca rodul să le fie bogat și acestea au nevoie de apă.

Lupta pentru apă e o luptă pentru recolte mari. In Valea Carasu este apă puțină. In partea sa de miazănoapte merge însă Dunărea cea bogată în ape.

Colectiviștii și-au propus să aducă pe dealurile ce împrejmuiesc Carasu, apa Dunării. S-au unit colectiviștii din 10 comune și au săpat de la Dunăre pînă la km. 18 un canal. Apa e pompată din fluviu pe acest canal. La km. 18 s-a instalat o puternică stație de pompare care ridică apa într-un bazin situat pe coama dealului la 65 de m. înălțime. De aici, apa pornește pe canale mai mici de-a lungul dealului. Vor fi irigate astfel 13.000 de ha. aflate în pantă. Stația de pompare ridică apa cu o putere de 15 m.c. pe secundă. Bazinul în care se acumulează apă are capacitatea de 100.000 de m.c.

13.000 de hectare pe deal, irigate! E o biruință a muncii unite a colectiviștilor din zece comune. Și o mărturie a sprijinului neprecupețit pe care statul nostru democrat-popular îl acordă oamenilor muncii de pe ogoare pentru a smulge pămîntului recolte bogate.

J. VASILE

În regiunea Baia Mare

Să fie urgentate lucrările de îmbunătățiri funciare

Ca în toate regiunile țării, și în regiunea Baia Mare lucrările de îmbunătățiri funciare au luat un mare avînt. In toamna anului 1958 s-a executat prin muncă voluntară un volum de 165.000 m.c. terasamente, săpîndu-se canale sau regularizîndu-se unele văi mici în lungime de 67 km. Prin aceste lucrări s-au ameliorat 3.370 ha.

Anul trecut, în fruntea acțiunii de îmbunătățiri funciare au fost raioanele Cehul Silvaniei — unde s-a regularizat Valea Sălajului în lungime de 16,3 km., escavîndu-se 122.000 m.c. terasamente — și Oaș, unde s-a săpat un canal în lungime de 5,3 km. cu un cubaj de 16.000 m.c. terasamente.

In 1959, pe baza propunerilor făcute de comune și raioane și a analizei făcute de regiune asupra necesității și posibilităților de execuție, s-a hotărît ca lucrările de îmbunătățiri funciare să ia o amploare cu mult mai mare. S-a stabilit ca în regiunea Baia Mare să se execute prin muncă voluntară circa 1.181.000 m.c. terasamente pentru despotmolirea de canale vechi sau săparea de canale noi și consolidarea de maluri pe 3.450 m.l., prin care se vor ameliora circa 23.000 ha. terenuri agricole.

Pentru executarea în mod corespunzător a lucrărilor, organele tehnice de specialitate au efectuat studii și au întocmit documentațiile tehnice necesare.

Ținîndu-se cont de lucrările planificate și de posibilitățile comunelor, cubajul planificat a fost repartizat pe comunele interesate și chiar pe unități agricole și pe proprietăți individuale. Pe scurt, au fost asigurate toate elementele necesare începerii lucrărilor. Organelor locale le revenea deci sarcina să mobilizeze și să organizeze lucrul, iar Oficiului regional de îmbunătățiri funciare să dea asistență tehnică pe timpul execuției.

Deși au trecut aproape 6 luni de la deschiderea șantierelor, se constată totuși că nu toate raioanele au înțeles să dea atenția cuvenită execuției lucrărilor de îmbunătățiri funciare, pe care și le-au propus. Acolo unde a existat o preocupare serioasă în această privință, rezultatele sînt mulțumitoare. Așa, de pildă, raioane ca Cehul Silvaniei, Carei, Oaș și Sighet au realizat pînă în prezent planul în proporție de 40—60 la sută. Nu același lucru se poate spune însă despre raioanele Somcuța, Lăpuș, Satu Mare și orașul Satu Mare care au realizări între 7 și 20 la sută, sau despre raionul Vișeu, care nu a început nici o lucrare din cele planificate. In aceste raioane munca de lămurire a masei de țărani muncitori, mobilizarea și organizarea muncii a lăsat și lasă încă de dorit.

Avînd în vedere că au mai rămas puține zile bune de lucru, factorii de răspundere din raioanele regiunii Baia Mare au datoria de a impulsiona munca de mobilizare a oamenilor, astfel ca lucrările de îmbunătățiri funciare planificate pentru 1959 să fie terminate la data stabilită.

Ing. GH. BRAȘOVEANU
din M.A.S.

ÎN STUPINA

Tov. Stana I. Dumitru, apicultorul gospodăriei agricole colective din comuna Leordeni, raionul Topoloveni, acordă o deosebită atenție îngrijirii celor 53 de stupi pe care îi are în primire. Iată-l în fotografie făcînd controlul stupilor în vederea iernatului.
Foto: C. DUMITRU

Noi ogoare unite

ÎN COMUNA ȘTEFĂNEȘTI PESTE 300 DE NOI COLECTIVIȘTI

Marin Pinete, președintele gospodăriei colective din comuna Ștefănești, raionul Drăgășani, și-a deschis carnetul plin de cifre, gata să-mi citească din el, dar s-a răsgîndit:

— Cred că-i mai bine să vorbim despre oameni mai întîi și despre cifre mai la urmă. Aici la Ștefănești, puterea exemplului a fost cheia succesului nostru, iar exemplul a fost într-adevăr uimitor. Ce se întîmplase? In lupta lor pentru o recoltă bogată, colectiviștii din Ștefănești au cerut sprijinul stațiunii experimentale I.C.H.V. Drăgășani.

Gospodăria colectivă are 40 de hectare de vie pe rod, dar pînă acum vreo doi ani nu se putea vorbi de o recoltă mulțumitoare. In primăvara anului trecut a sosit la Ștefănești inginera Basamac Daria și le-a propus colectiviștilor crearea unui lot experimental de un hectar în mijlocul viei. „Veți învăța pe acest hectar de experiență cum să lucrați toată via", le a spus inginera de la Institut.

Toamna s-au văzut rezultatele. Lotul experimental de 1 hectar, creat în gospodărie de inginera Basamac Daria, cercetător la stațiunea Drăgășani, a dat o producție de 8.850 kg., față de 5.000 kg. la hectar, în restul viei. Vinificația s-a făcut sub îndrumarea inginerului Coman Basamac, enologul stațiunii. Datorită acestui fapt, gospodăria a încasat 22.000 lei diferență de preț la calitatea vinului. Toate acestea au hotărît pe colectiviștii din Ștefănești să ceară și pe mai departe sprijinul specialiștilor de la stațiunea experimentală I.C.H.V. Drăgășani. Anul acesta ei au lucrat via după sfaturile lor, și vor obține o recoltă de aproape 6.000 kg. la hectar.

Succese de seamă a obținut gospodăria colectivă din Ștefănești și în celelalte sectoare. La griu a scos 2.000 kg. la ha., la porumb peste 4.000 kg., iar la sfecla de zahăr 30 de tone la ha.

Toate acestea nu puteau trece nebăgate în seamă. Convinși de roadele muncii în comun, în vara asta, peste 300 de țărani muncitori cu gospodărie individuală, s-au înscris în gospodăria colectivă.

Tovarășul Marin Pinete, președintele gospodăriei, care se întorsese dintr-o vizită din Uniunea Sovietică, mi-a spus:

— Acum sînt convins mai mult ca oricînd că agricultura are mare nevoie de ajutorul științei. Pînă acum am mers pe dibuite; de-acum înainte vom cere tot mai insistent sprijinul oamenilor de știință ca să putem smulge pămîntului rod cît mai bogat. Gospodăria noastră a primit de curînd peste 300 de noi membri și aceasta înseamnă forțe noi.

I. TERBESCU

Aproape toți în întovărășire

Din zi în zi tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Vargata și satele ce-i aparțin, raionul Tg. Mureș, se conving de avantajele muncii în comun, înscriindu-se în întovărășirile agricole.

In satul Buza, de pildă, numărul țăranilor muncitori intrați în întovărășirea agricolă din sat a ajuns la 123 din cele 130 de familii existente. La fel în comuna Vărgata, din cele 154 de familii existente, 151 au pășit pe calea muncii în comun, intrînd în întovărășirea agricolă. Numai 4 familii de țărani muncitori au mai rămas în afara întovărășirii agricole în satul Iobăgeni al aceleiași comune.

Rezultatele obținute pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii se datoresc în primul rînd muncii depuse de comitetul comunal de partid pentru îndrumarea țăranilor muncitori pe calea agriculturii socialiste.

Succese de seamă în munca de atragere a țăranilor muncitori în întovărășirile agricole s-au obținut și în satul Bedeni — sat ascuns între dealurile Nirajului. Și aici au mai rămas în afara întovărășirii agricole doar trei familii.

Este demn de remarcat faptul că țăranii muncitori au intrat în întovărășirile agricole cu tot pămîntul pe care-l au.

LUDOVIC FABIAN
corespondent

Luna prieteniei romîno-sovietice

Mărturii ale dragostei frățești

Numeroase manifestări artistice și culturale au loc în cadrul Lunii marii prietenii în orașele și satele regiunii București.

Astfel, în comuna Răcari, centru de raion, a avut loc duminică, 11 octombrie o mare festivitate populară închinată prieteniei romîno-sovietice. In cadrul festivității, tov. C. Paraschivescu-Bălăceanu a conferențiat despre: „15 ani de prietenie și colaborare rodnică romîno-sovietică". Tovarășul Valerian Candelă, candidat în științe agricole, cercetător la Institutul de cercetări agronomice, a vorbit despre uriașele succese obținute de agricultura sovietică. In continuare, a fost prezentat un bogat program artistic la care și-au dat concursul Ansamblul C.F.R. Giulești, Ansamblul de Estradă al regiunii București, precum și formațiile de cor și dansuri din comunele Bolintinul din Deal, Bolintinul din Vale, Vîrtejul, Grădinari, Tîncăbești, Ciocănești, Slobozia Moară și altele.

Tot duminica trecută, alți 4 cercetători de la I.C.A.R. — tovarășii Gheorghe Mihalca, Alexandru Ionescu, Nicolae Brașoveanu și Maria Ionescu au fost oaspeții țăranilor muncitori din comunele Belitori, Șoldanu, Ologi și Berceni. In expunerile lor, ascultate cu deosebit interes de către sătenii prezenți la întîlnire, cercetătorii I.C.A.R.-ului au vorbit despre rezultatele obținute în munca de cercetare pe baza folosirii experienței sovietice, subliniind legăturile frățești care s-au statornicit între oamenii de știință sovietici și romîni.

Seria expunerilor despre avîntul continuu al agriculturii Uniunii Sovietice va continua duminica viitoare în alte 8 centre de comune din regiune.

Răspunzînd dorinței țăranilor muncitori care vor să cunoască cît mai amănunțit activitatea colhoznicilor sovietici pe calea dezvoltării continue a agriculturii patriei lor, Consiliul regional A.R.L.U.S. și-a propus să organizeze întîlniri între membrii gospodăriilor colective care au vizitat Uniunea Sovietică și țăranii muncitori din comunele regiunii. La aceste adunări au fost invitați să răspundă peste 60 de colectiviști printre care Stanciu Anghel de la gospodăria colectivă din Storobăneasa, Dumitru Vrabie colectivist din comuna Arsache, Șerban Constantin membru al gospodăriei colective din comuna Tămădău și alții. Ei vor împărtăși țăranilor muncitori impresii din vizitele făcute în cîteva colhozuri sovietice și la expoziția unională de la Moscova, oglindă a imenselor succese obținute de oamenii sovietici pe calea construirii comunismului.

Paralel cu activitatea de popularizare a Uniunii Sovietice prin expuneri și programe artistice, Consiliul regional A.R.L.U.S. în colaborare cu Direcția cinematografică a organizării și difuzării filmului a organizat rularea a numeroase filme închinate eroismului oamenilor sovietici în lupta pentru înflorirea patriei lor socialiste. Multe din aceste filme vorbesc despre viața fericită și îmbelșugată a poporului sovietic, despre dragostea sa nețărmurită de pace și prietenie.

In comuna Liteni s-a deschis o expoziție agricolă

Zilele acestea s-a deschis în comuna Liteni, raionul Fălticeni, o expoziție agricolă cu produse diferite atît din gospodăria de stat, gospodăria agricolă colectivă, întovărășirile din comună, precum și din gospodăriile țăranilor întovărășiți.

Vizitatorii, în majoritate țărani muncitori, sînt atrași îndeosebi de exponatele: grîu Cenad — 117 — producție medie 2.200 kg la ha. obținută de gospodăria de stat Liteni, porumb hibrid timpuriu și de siloz Warvik, apoi diferite zarzavaturi etc. din gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie": grîu, orz, ovăz, floarea-soarelui, porumb, sfeclă de zahăr și furajeră etc. precum și din întovărășirile „1 Mai" Liteni, „Olga Bancic" — Rotunda, „30 Decembrie" — Roșcani, apoi de la țăranii întovărășiți Zalițchi Mihai, Marcu Constantin, Gitman Ion, Grigore Vasile Corni, Spătaru Didina, Ichim Gheorghe, Ilie Avădanii, Mihai Poenaru, Florică Croitoru etc. Exponatele au fost aranjate cu mult gust de către tov. Artman Dorin, tehnician agricol al sfatului popular Liteni, Nec. Pătrașcu, învățător, Martolea Elena, educatoare și alții.

Asemenea expoziții se vor organiza în cadrul fiecărui sat și comună din raionul Fălticeni.

ION MARTOLEA
corespondent

Pregătesc viitorul cîmp demonstrativ

Membrii gospodăriei agricole colective „Horia, Cloșca și Crișan" din comuna Bogdănița, raionul Bîrlad, au amenajat o suprafață de 3 ha care va fi folosită pentru lucrări demonstrative la grîu de toamnă. Pe suprafața destinată cîmpului demonstrativ, situată lîngă tarlaua de grîu, s-au cărat 30 tone gunoi de grajd.

B. ION
corespondent

Lucrări apărute în Editura Agro-Silvică de Stat în luna septembrie 1959

— Prof. Al. Furtunescu: — Zootehnia generală, vol. II 29,40 lei

— Ing. I. Pojoga: — Piscicultura 28,20 lei

— Șerban Nedelcu: — Agricultura înfloritoare a R. S. S. Moldovenești 2,60 lei

— Ing. Vl. Ionescu-Sisești: — Cultura irigată a sfeclei de zahăr 1,05 lei

— Prof. N. Zamfirescu și ing. Gh. Bîlteanu: — Sămînța și semănatul — Colecția „Biblioteca Agricolă" 0,75 lei

— Gh. Curatu și St. Mirzac: — Organizarea și retribuirea muncii în gospodăriile agricole colective 1,30 lei

Lucrările apărute în E.A.S.S. se găsesc spre vînzare la toate librăriile din țară sau se pot comanda contra ramburs la Librăria „Cartea prin Poștă" str. Biserica Enei nr. 16, București

FILME CU BUCLUC

In iunie, anul acesta, gospodăria de stat din Deduleni, regiunea Galați, a fost dotată cu un aparat de proiecție. Măsură foarte bună, menită să ajute în munca de culturalizare. La cinematograful gospodăriei vin nu numai lucrătorii unității ci și colectiviștii din comună.

Că de trei ori pe săptămînă se prezintă filme este iarăși un lucru foarte bun. Unele din aceste filme dau însă multă bătaie de cap operatorului. Alexandru Nagy — acesta este numele lui — începe, pentru multe din filme, pregătirile de proiecție cu vreo 2—3 ore înainte. Revizia aparatelor nu-i ia totuși mai mult de un sfert de ceas. Restul? De aici începe necazul.

Filmele sînt trimise de Oficiul Iași al Direcției rețelei cinematografice și difuzării filmelor. Nu știu dacă tovarășii de acolo le revizuiesc înainte de expediere. Cert este că la G.A.S. din Deduleni au trimis filme a căror rulare a pus la grea încercare și răbdarea operatorului și pe a spectatorilor. Cîteva exemple: filmul „S-au cunoscut într-o trăsură" a trebuit lipit de... 17 ori. În plus ți-ar fi trebuit auz de dropie pentru a-i distinge dialogul și muzica. Uzată a fost perforația la filmul „Drum periculos", imaginea la „Doi acri de pămînt"...

In general, acestui cinematograf îi sînt trimise filme din starea a 3-a și a 4-a apreciate ca avînd un mare grad de uzură.

In aceste condiții sînt întemeiate nemulțumirea spectatorilor față de starea în care se află multe din filmele vizionate și dezaprobarea lor pentru munca defectuoasă a Oficiului expeditor.

Firește, nu este cu putință să se trimită numai filme cu pașaport tehnic (rulate de cel mult douăzeci de ori). În treacăt fie spus nu a fost primit pînă acum nici un film cu asemenea pașaport — nici măcar jurnale.

Dar, nici nu se poate admite ca majoritatea filmelor trimise pentru rulare să aibă un asemenea grad de uzură, încît să ruleze în fața unor săli goale.

Grijă cuvenită pentru trimiterea unor filme corespunzătoare rulării se impune la Oficiul Iași al Direcției rețelei cinematografice și difuzării.

M. DAN

În preajma încheierii concursurilor agricole

Preocuparea s-a pierdut pe drum

Peste puțină vreme cele 5 concursuri agricole se vor încheia. Prilej de emoții firești pentru unitățile participante, pentru tractoriști și mulgători. Fruntașii vor primi importante premii drept răsplată a strădaniei lor.

Cum a lucrat și cum lucrează o comisie regională constituită pentru organizarea și îndrumarea concursurilor — mi-am propus să aflu mergînd la Craiova. Și iată ce-am aflat.

Deși inițiate cu o oarecare întîrziere, concursurile agricole au fost privite de comisia regională Craiova ca o importantă acțiune menită să contribuie la obținerea unor rezultate superioare în producția agricolă. Printr-o activitate susținută la care au contribuit, bineînțeles, și comisiile raionale, 530 de unități din regiune — gospodării de stat, gospodării colective, cooperative agricole de producție, întovărășiri — s-au hotărît să se înscrie la concursul cultivatorilor de porumb, alte 353 la concursul cultivatorilor de sfeclă de zahăr. Au mai semnat angajamente de participare 384 de tractoriști pentru cîștigarea titlului „Pentru cel mai bun tractorist", 129 de mulgători „Pentru cel mai bun mulgător"; 39 de unități s-au angajat în concursul „Pentru unitatea cu cel mai mare număr de vaci la 100 de hectare". Aceasta a fost la început, adică prin luna iunie. În general, s-a pornit „cu dreptul".

Dar la scurtă vreme după înscrierea unităților în concursuri, preocuparea comisiei regionale pentru munca ce-i revenea a slăbit treptat. Aceasta a avut drept urmare aceeași slăbire a activității de concurs și la unele comisii raionale.

Nu sînt multe sarcinile comisiilor regionale prevăzute în regulamentul concursurilor. Vom aminti una dintre ele: „Analizează periodic modul cum se desfășoară concursurile și iau măsurile necesare pentru desfășurarea lor în bune condiții". Planul comisiei regionale de la Craiova prevede și el asemenea analize periodice: la 1 iunie și la 1 septembrie. Se spune că la 1 iunie comisia a analizat într-o ședință desfășurarea concursurilor. În ce privește a doua analiză aceasta pur și simplu nu s-a făcut nici la 1 septembrie și nici măcar pînă la 5 octombrie. Oricît m-am interesat n-am putut afla dacă vreunul dintre tovarășii membri în comisie, în desele lor deplasări pe teren în satele regiunii au făcut ceva constatări în legătură cu concursurile. Dacă s-ar fi interesat nu încape nici-o îndoială că programarea unei ședințe de analiză la 1 septembrie ar fi trebuit nu amînată, ci mult grăbită, dat fiindcă în unele raioane, nu puține la număr, preocuparea pentru soarta concursurilor a fost neglijată pînă la uitare. Lucruri interesante ar fi aflat comisia regională dacă ar fi organizat vreo asemenea analiză. De pildă, că inginerul Popescu Virgil care răspunde de propaganda agricolă la raionul Segarcea nu știe nici măcar din cine este formată comisia raională de concurs; că în acest raion nu s-a făcut punctajul prevăzut de regulament nici măcar la o unitate din cele care în primăvară s-au angajat să participe la întrecere. Tot așa ar mai fi aflat că nici organele agricole din raionul Cujmir nu-și mai amintesc ce este cu aceste concursuri.

Dar cum spuneam, o asemenea analiză nu s-a făcut.

In legătură cu concursurile agricole și în general cu propaganda în agricultură, situația din regiunea Craiova pune în discuție următorul fapt. Secțiile agricole de la sfaturile populare regionale sînt încadrate cu un inginer însărcinat să se ocupe în mod special de propaganda agricolă. Și la Craiova există un asemenea tovarăș — inginerul Ion Iovu. Dar tovarășul Iovu se ocupă de toate, numai de propaganda agricolă nu, sau în orice caz de această muncă se ocupă foarte puțin și pe apucate. Se înțelege că dacă așa stau lucrurile este și el vinovat. Tovarășul Iovu n-a izbutit să-și impună punctul de vedere conducerii secției agricole ca s-o facă să înțeleagă rostul lui acolo. In fapt lucrurile stau așa: cînd trebuie îndeplinită o anumită sarcină urgentă, în lipsa de moment a celui însărcinat cu rezolvarea ei se apelează la serviciile inginerului cu munca de propagandă.

Iată dar, pentru a reveni la concursurile agricole, cum comisia regională s-a lipsit singură de sprijinul temeinic al unui tovarăș care, pus să se ocupe de munca sa, i-ar fi putut sezisa la vreme măsurile cele mai potrivite pentru desfășurarea corespunzătoare a concursurilor.

Reamintesc, pînă la încheierea activității de concurs a mai rămas foarte puțină vreme. În acest scurt răstimp, comisia regională Craiova trebuie să ia cele mai urgente măsuri pentru a cunoaște situația reală a desfășurării concursurilor: în care raioane s-au aplicat punctajele, care sînt unitățile angajate în concurs și n-au uitat de angajament. Premierea fruntașilor trebuie făcută ținîndu-se cu strictețe seama de prevederile regulamentare, iar nu de recuperarea unor întîrzieri ce nu mai pot fi recuperate.

M. IORDACHE

La lecția de geografie

A început noul an școlar. Copiii țăranilor muncitori din comuna Știubei, regiunea Ploești, învață cu sîrg, însușindu-și noi și prețioase cunoștințe. In fotografie: profesorul Ilie Răghin, predînd elevilor o nouă lecție de geografie.

Foto: M. IVANCIU

Construcția căminului cultural din comuna Sinoe, raionul Istria, se apropie de sfîrșit. Noul cămin va avea o sală de spectacole cu 500 de locuri, precum și 13 încăperi destinate clubului, bibliotecii, sălii de lectură și repetiții și altele.

Foto: V. JURESCHI

Să strîngem fără pierderi recolta de bumbac

Una din măsurile menite să asigure o producție sporită și de calitate la cultura bumbacului o constituie recoltatul în condiții agrotehnice corespunzătoare. Este știut că, capsulele de bumbac se desfac treptat, începînd cu cele din partea de jos a tulpinei, spre vîrf. Aceste capsule se coc mai devreme și produc bumbac de cea mai bună calitate. Recoltatul se face deci în mai multe etape, pe măsura deschiderii capsulelor.

Timpul cel mai potrivit pentru începerea recoltării este atunci cînd în lan se deschide cîte o capsulă, la fiecare 2—3 plante de bumbac. Puful trebuie cules numai din capsulele complet desfăcute, din care se desprinde ușor cînd este apucat cu primele trei degete.

Nu trebuie cules bumbacul din capsulele abia desfăcute, al cărui puf este umed la pipăit.

In recoltarea bumbacului se disting două faze. Prima: pînă la căderea primei brume care oprește vegetația plantelor, și următoarele 5 zile după această brumă, cînd bumbacul recoltat produce fibre de bună calitate și sămînță valoroasă care se folosește pentru semănat. A doua: după cele 5 zile de la căderea brumei, cînd se obține bumbac de calitate inferioară și sămînță fără valoare agricolă.

Odată cu recoltatul, bumbacul se sortează pe calități. Pentru o bună sortare, culegătorii trebuie să poarte șorțuri cu despărțituri.

Recoltarea cu întîrziere a bumbacului produce pierderi mari, deoarece o parte din puf se depreciază, datorită vîntului și ploilor de toamnă.

In cazul cînd unele capsule nu au avut timpul necesar să se deschidă din cauza condițiilor climatice nefavorabile, bumbacul se recoltează totuși în capsule nedeschise. După recoltare, capsulele verzi se depozitează într-un strat subțire de 10—15 cm., într-o magazie uscată și se lopătează permanent pînă cînd se deschid.

Pentru condițiile din acest an, este foarte important ca recoltatul bumbacului să se facă la timpul potrivit, pentru a se asigura pe lîngă un puf de calitate și sămînță bună și în cantitate cît mai mare în vederea acoperii nevoilor de însămînțare care în anul 1960 vor fi mai mari decît în acest an.

Ing. A. STROIE

Pe urmele MATERIALELOR PUBLICATE

„LA VÎNAT DE COCORI" acesta este un subtitlu al unui articol privind mersul recoltărilor și însămînțărilor de toamnă în raioanele Istria și Medgidia, articol apărut în ziarul nostru nr. 565 din 25 septembrie a.c. Este criticat în acest articol președintele gospodăriei colective „I. L. Caragiale" din satul Nuntași, raionul Istria, care în loc să se preocupe de lucrările de recoltat și însămînțări a fost găsit la vînătoare de cocori.

Răspunzînd ziarului, biroul organizației de partid din gospodărie arată că în urma articolului apărut a fost analizată activitatea tov. Păun G. Ion, președintele gospodăriei, și s-au luat măsurile necesare pentru grăbirea recoltărilor și însămînțărilor de toamnă. In primul rînd au fost recoltate culturile de pe locul unde urma să fie însămînțat grîu, orz și secară. Astfel, pînă la 1 octombrie a.c. s-au putut însămînța în gospodărie 600 de ha cu grîu din 900 planificate, 153 de ha cu secară, față de 150 prevăzute în plan și 61 de ha cu orz de toamnă, în loc de 60 ha cît a fost prevăzut inițial

★

„NICI MĂCAR ACUM..." este intitulat un articol apărut în ziarul nostru din 4 septembrie a.c. și în care este criticată secția agricolă raională Ploești pentru modul defectuos în care au muncit membrii comisiei raionale în privința organizării și desfășurării concursurilor agricole.

In scrisoarea de răspuns, comitetul executiv al sfatului popular raional ne arată că cele relatate în articol sînt juste și că s-au luat măsurile cuvenite pentru ca membrii comisiei raionale să-și îndeplinească măcar de acum înainte sarcinile ce le revin.

★

Intr-un articol publicat în ziarul nostru din 25 septembrie a.c. se critica faptul că în unele gospodării colective din regiunea Galați, lucrările de construcții zootehnice nu se desfășoară în ritmul cerut. In răspunsul trimis ziarului de către secția agricolă a sfatului popular al regiunii Galați se arată că s-au luat măsurile cuvenite pentru intensificarea ritmului de execuție a construcțiilor zootehnice.

Totodată în răspuns se arată că 1.525 de obiective sînt în lucru, din care 829 au și fost terminate pînă la 30 septembrie a.c. Printre obiectivele terminate se află 148 de grajduri, 95 de maternități, 155 de cotețe pentru păsări, 32 de saivane și altele.

Un magazin sătesc bine aprovizionat

Mă aflam într-una din zile la magazinul universal sătesc din comuna Scăeni, raionul Ploești. Magazinul era plin de lume. Se cunoaște că iarna bate la ușă și sătenii sînt dornici să-și facă aprovizionările de iarnă.

Magazinul are mai multe raioane: articole de menaj, librărie, textile, încălțăminte, confecții și alimente.

La raionul confecții lume multă. Unii își cumpără paltoane, alții costume, pardesiuri, taioare și rochii de stofă. Raionul este foarte bine aprovizionat și lumea este mulțumită. Tov. Maftei Vasile, care deservește acest sector, (el este și responsabilul magazinului) servește cu multă răbdare pe toți cumpărătorii.

Și la raionul de încălțăminte afluența este mare. Pantofi de modele și culori diferite. Nu știi pe care să-ți oprești privirea. Sînt frumoși și ieftini. Cîteva tinere sătence — se vede prietene — se sfătuiesc: „Pe care să-i cumpăr? Și ăștia îmi plac, și ăștia", zice o codană cu ochii vioi și codițe pe spate. Pînă la urmă se decide. Își cumpără o pereche de pantofi bej, de 275 lei.

Pe tejghea, la raionul de textile sînt întinse numeroase baloturi: mătăsuri, finețuri, barcheturi. Coloritul lor încîntă privirile unui grup mare de femei. Nu știu ce să-și aleagă mai întîi. In afară de colorit le atrage și prețul; pînzeturile sînt ieftine.

Tovarășul Maftei Vasile n-are o clipă de răgaz. Ca să pot sta de vorbă cu dînsul aștept ora închiderii. Am deci timp berechet să vizitez și raionul mobilă și radio. Aci se află aparate de radio de diferite mărimi și mărci. De asemenea, se găsesc dormitoare, sufragerii și obiecte de bucătărie, toate frumoase și de bună calitate.

Raioanele metalo-chimice și alimente conduse de tov. Mateianu Maria și respectiv Biță Teodor, sînt fruntașe pe magazin îndeplinindu-și planul cu regularitate.

Ora închiderii este aproape: mai sînt 5 minute. Mă instalez la „casa" magazinului, avîndu-l alături pe tov. Maftei Vasile, responsabilul.

Vă veți întreba poate de ce m-am instalat la „casă". Să vă explic: pe stat magazinul are casieriță, căreia îi plătește salariul. Tov. Costache Nicolae, președintele cooperativei o folosește însă pe tov. casieriță în alte munci, numai la magazin nu.

— Asta constituie o greutate pentru noi, îmi spune tov. Maftei Vasile, deoarece sîntem obligați fiecare la raionul respectiv, să și vindem și să și încasăm.

Tov. Maftei îmi spune că magazinul ar fi și mai bine aprovizionat dacă merceologii Vulpescu Ștefan și Dinescu Florin și-ar da mai mult interesul.

I.C.R. Ploești ar trebui să controleze mai des munca desfășurată de merceologi în buna aprovizionare a magazinelor sătești.

Mă despart de acest colectiv harnic convinsă că tot timpul magazinul va fi bine aprovizionat, iar țăranii muncitori din Scăeni vor fi mereu mulțumiți de magazinul lor.

IOANA HURJUI

Valorifică fructe

In raionul Buhuși s-au valorificat peste 300.000 kg de prune. Circa 20.000 kg au fost valorificate numai de țăranii muncitori din comuna Cîndești. Aproape jumătate din aceștea au fost vîndute prin Fructexport. Zamfir Gheorghe a primit 1.200 lei pentru 1.500 de kg, iar V. V. Bălan 880 lei pentru 1.100 kg. Sume mari de bani au luat și alți pomicultori care, îngrijindu-și pomii după cum au citit în cărți, au avut recolte bune.

TACHE VASILACHE
corespondent

Utilaje nefolosite și o soluție nu prea bună

In mai multe gospodării agricole de stat au luat ființă mici întreprinderi de industrializare a produselor agricole. Produsele rezultate sînt desfăcute prin magazinele Gostat. Practica a dovedit că înființarea acestor mici întreprinderi este o măsură bună. Și iată de ce: nu odată se întîmplă ca dintr-un motiv sau altul beneficiarul să nu ridice marfa contractată. Ce-i de făcut într-o asemenea situație? Aducerea beneficiarului în fața comisiilor de arbitraj rezolvă problema numai în privința recuperării valorii mărfii de către furnizori. Dar asta nu-i de ajuns. Banii se cheltuiesc, marfa se strică dacă-i vorba de fructe, zarzavaturi etc. In ce privește porcii, ei trebuie ținuți în continuare în îngrășătorii peste greutatea pînă la care cresc repede și cu mai puține unități nutritive.

Inființarea întreprinderilor de industrializare rezolvă integral problema de mai sus. De aici nu trebuie să se înțeleagă însă că acesta-i singurul motiv pentru care au fost înființate. Și nici că beneficiarii pot de-acum — existînd aceste întreprinderi — să nu-și respecte contractele.

Dar să revenim. Intreprinderile de prelucrare a produselor agricole, întreprinderi înființate în G.A.S.-uri, sînt așadar un lucru bun. Aprecierea aceasta, valabilă pentru majoritatea întreprinderilor, nu se referă și la mezelăria care a luat ființă la G.A.S.-Copou. Mezelăria a fost înzestrată cu utilaj de capacitate medie. Astfel, ea a primit un agregat frigorifer de 20.000 de kilocalorii, un wolf care poate toca 250 de kg. într-o oră, un cuter și un malaxor. Valoarea utilajelor primite este de ordinul sutelor de mii. Din toate acestea funcționează numai wolful. Celelalte stau nefolosite din pricină că pînă acum nu s-a găsit o încăpere destul de mare pentru instalarea lor. Oare Trustul Gostat n-ar fi putut găsi în tot orașul Iași o asemenea încăpere? Desigur că ar fi putut, dacă ar fi depus mai multă străduință.

Dar problema mezelăriei nu se oprește la găsirea localului. In timp ce utilaje valoroase stau nefolosite din cauza arătată, în mezelărie umplerea se face manual sau cu o spriță împrumutată cînd și cînd, timp de cîteva ore. Sprița costă în jur de 3.000 de lei. Deci o nimica toată, față de valoarea utilajului procurat deja, dar nefolosit.

Cine cunoaște gospodăriile de stat din preajma Iașilor nu poate găsi nici o justificare pentru amplasarea mezelăriei la G.A.S.-Copou. La această gospodărie creșterea porcilor este ca și inexistentă. Posibilități prea mari de-a o dezvolta în viitor nu există. Apoi, gospodăria este departe de abatorul orașului. Mult mai potrivită pentru înființarea mezelăriei ar fi fost gospodăria de stat Cristești aflată chiar alături de abator, unde sînt tăiate animalele a căror carne o prelucrează mezelăria. Această gospodărie posedă mult teren arabil și cultivă suprafețe întinse cu cereale, ceea ce îi permite să dezvolte creșterea porcilor.

Deși e situată mai departe de abator, mezelăria putea fi atribuită cu rezultate bune și gospodăriei agricole de stat Uricani. In afară de faptul că posedă un sector zootehnic dezvoltat, gospodăria Uricani poate să se aprovizioneze ușor cu animale vii din alte unități. Printr-o înțelegere cu o întreprindere din apropiere, gospodăria Uricani folosește linia ferată a acesteia. Animalele ce trebuie sacrificate pot fi astfel aduse la 2—3 sute de metri de sediul gospodăriei. Cît privește camera necesară pentru instalarea utilajelor, aceasta s-ar fi putut amenaja la gospodărie.

Poate că una din aceste două soluții va fi găsită bună de organele Trustului Gostat. Sau poate că ele vor găsi alta. Oricare va fi soluția pe care o găsesc e puțin probabil că ea va putea fi mai rea decît cea actuală.

M. CALIANU

Comitetul de întreprindere neglijează organizarea întrecerii socialiste

Gospodăria agricolă de stat Oltenița, regiunea București, este o unitate care a obținut în anii trecuți frumoase rezultate în producție. Despre recoltele mari de orez, grîu, bumbac s-a scris deseori în ziar, subliniindu-se grija conducerii gospodăriei pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, pentru creșterea producției la hectar. Anul acesta, de asemenea, în unele sectoare de muncă (gospodăria a cultivat peste 1.000 de ha. cu orez, 700 de ha. cu porumb, are un dezvoltat sector viticol și un puternic sector zootehnic), s-au obținut rezultate bune. De exemplu, la tineretul porcin îngrijitori cum sînt Arsene Constantin, Dragoman Alexandra și alții, obțin o creștere în greutate zilnică de 0,300 kg., în loc de 0,270 kg. cît este planificat; de asemenea, planul de producție la lînă de la cele 4600 de oi ca și la miei a fost îndeplinit.

Se va îndeplini și planul de producție la porumbul cultivat pe 566 ha. Gospodăria și-a luat angajamentul ca pînă la sfîrșitul anului să obțină economii de 236.000 lei, din care a și realizat peste 155.000 lei pînă în prezent.

Succesele arătate mai sus sînt însă, cu mult prea mici față de posibilitățile existente în gospodărie, dacă avem în vedere utilajul bogat cu care este înzestrată această unitate și calificarea bună a muncitorilor. Anul acesta, planul de producție la grîu și la struguri nu a fost realizat, s-au obținut producții sub plan și la lapte de vacă, și de oaie etc.

Deși în unele sectoare de producție gospodăria a avut de înfruntat greutăți obiective trebuie subliniat totuși că o serie de rezultate slabe se datorează, neîndoielnic, unor lipsuri de ordin organizatoric. Comitetul de întreprindere, de exemplu, neglijează organizarea și îndeosebi antrenarea celor 360 de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari în întrecerea socialistă. Gospodăria are mulgătoare pricepute. Una dintre ele, Agripina Stoian, a publicat și o broșură în Editura Agro-Silvică de Stat, în care a arătat cum se pot obține producții mari de lapte, prin buna îngrijire și furajare a vacilor. Atunci cum se explică faptul că pînă în prezent producția de lapte continuă să fie sub plan (abia 7,2 litri pe cap de vacă furajată) iar prețul de cost mai ridicat decît cel planificat? Explicația constă în faptul că experiența unor fruntași ca Agripina Stoian nu le este cunoscută celorlalți muncitori.

Consfătuirile care se țin în fiecare vineri seara pe secții și în fiecare sîmbătă pe întreaga gospodărie nu abordează niciodată importanta problemă a întrecerii socialiste și a răspîndirii experienței înaintate. In cadrul acestor consfătuiri, brigadierii și șefii de secții se mulțumesc să înfățișeze rezultatele obținute și să vorbească despre înlăturarea lipsurilor și greutăților existente, fără însă a da atenția cuvenită popularizării fruntașilor în producție, extinderii metodelor de lucru ale acestora, mobilizării tuturor muncitorilor spre a participa la întrecerea socialistă.

Tov. ing. I. Petrican, mecanicul șef al gospodăriei și în același timp președintele comitetului de întreprindere — care de altfel este un tovarăș vrednic și priceput — recunoaște deschis că activitatea sindicală este slabă și că munca responsabilului cu problemele muncii de masă în producție, tov. Nicolau Gheorghe, este ca și inexistentă. Dar deși își dă bine seama ce puternic sprijin ar putea da întrecerea socialistă în obținerea unor rezultate bune în muncă — el n-a făcut mai nimic în ultima vreme, pentru a lichida lipsurile din activitatea sindicală. E de mirare așadar, că aci muncitorii nici măcar nu știu că întrecerea socialistă se desfășoară pe întreg ciclul de producție, că la brigăzile de tractoare nu există cel puțin un stegulet roșu care să indice în campaniile agricole brigada fruntașă?

Socotim că este momentul ca tovarășii din comitetul raional sindical să acorde un sprijin mai substanțial îmbunătățirii muncii sindicale — și în primul rînd organizării și intensificării întrecerii socialiste, în această unitate. Cu atît mai mult se impune acest lucru, cu cît, repetăm, în gospodăria de stat Oltenița există toate condițiile pentru a se obține rezultate cu mult mai frumoase în producție.

AL. RAICU

La gospodăria colectivă din Tîrgușor

Construcții bune și ieftine prin folosirea materialelor locale

Membrii gospodăriei colective „Dezrobirea" din comuna Tîrgușor, regiunea Constanța, acordă o deosebită atenție dezvoltării multilaterale a gospodăriei lor. Printre ramurile care au cunoscut o largă dezvoltare în ultimii ani se află și sectorul zootehnic. Numărul taurinelor, de pildă, a sporit pînă acum de 4 ori, cel a ovinelor de 2 ori, al porcinelor de 3 ori, iar al păsărilor de peste 20 de ori față de anul 1957.

Creșterea considerabilă a efectivului de animale a pus în fața colectiviștilor pe lîngă problema asigurării furajelor necesare și pe cea a asigurării unor adăposturi încăpătoare, bune, igienice și în același timp ieftine.

Pentru realizarea acestor construcții, în cadrul gospodăriei a fost organizată o brigadă de constructori, în grija căreia s-a dat atît procurarea materialelor, cît și ridicarea construcțiilor. De asemenea pentru scoaterea pietrei, arsul varului, confecționarea cărămizilor și procurarea altor materiale de construcții au fost alcătuite echipe de cîte 4—6 oameni.

Brigada de construcții a ridicat pînă la sfîrșitul anului trecut 3 grajduri pentru vite mari a cîte 50 de capete, 2 saivane a 750 oi, 2 puiernițe, 5 cotețe, o maternitate cu 20 boxe, o magazie de cereale a 40 de vagoane și alte construcții. Pentru anul în curs membrii brigăzii și-au propus să construiască un grajd pentru 50 de vite mari, un saivan a 750 capete, să termine unul început anul trecut etc. In afară de aceste obiective necesare dezvoltării sectorului zootehnic, brigada de construcții avea sarcina să mai ridice o grădiniță pentru copii și să construiască o șosea lungă de 1 km ce leagă ferma zootehnică de sat.

In vederea realizării acestor obiective, constructorii au început lucrul încă din primele luni ale anului. Echipele repartizate la scosul pietrei (au fost organizate cariere), la confecționatul cărămizilor, la pregătirea lemnăriei etc. au asigurat materiale necesare încă din toamna anului trecut și astfel zidarii au putut porni lucrul de îndată ce s-a desprimăvărat. In felul acesta cele două hale de ouat, care s-au făcut din piatră și cărămidă, au putut fi terminate pînă la 25 aprilie și date în producție din timp. Munca la scosul pietrei, arderea varului, confecționarea cărămizilor etc. pentru restul de construcții planificate a fi ridicate în acest an și pentru cele ce vor fi făcute în viitor a început din primele zile ale lunii aprilie. In felul acesta s-au scos pînă acum peste 450 m.c. de piatră, s-au confecționat 200.000 de cărămizi, și s-au ars peste 3 vagoane de var. Nici tîmplarii nu s-au lăsat mai prejos: toată lemnăria necesară construcțiilor planificate pentru acest an a fost gata la timp.

Avînd tot materialul la îndemînă, zidarii și dulgherii au început lucrul din vreme la toate obiectivele planificate a se ridica în acest an. Grajdul, cele două saivane și grădinița de copii au fost terminate, iar șoseaua va fi gata în curînd.

Folosind la ridicarea construcțiilor materiale locale (piatră la fundații, cărămidă pentru pereți, pămînt galben cu nisip ca mortar, lemn C.R. etc.) colectiviștii din Tîrgușor au realizat construcții trainice, igienice și la un preț redus. Un grajd pentru 50 capete vite mari, de pildă, nu-i costă mai mult de 90.000 lei, o puierniță 20.000 lei, iar un saivan 40.000 lei (în acest preț este inclusă atît valoarea materialelor cît și manopera). In felul acesta gospodăria a putut realiza construcții cu forțele sale și în cea mai mare parte din fonduri proprii.

Noi construcții

Anul trecut, colectiviștii din gospodăria agricolă colectivă „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea Constanța, au executat un număr de 20 construcții. Printre acestea putem număra 3 grajduri pentru vite (avînd fiecare capacitatea de 100 capete,) o magazie de cereale pentru 80 de vagoane, o remiză cu o capacitate de 900 mp, 3 bazine pentru struguri și fermentat prune, 3 pătule pentru păstrat porumbul, o maternitate pentru scroafe, un saivan pentru 1.500 oi, o baie pentru oi, o basculă de 10 tone, un bordei pentru carburanți, un bordei pentru semințe de legume și altele.

Pentru acest an colectiviștii au planificat 6 construcții, din care au construit pînă în prezent un grajd pentru 100 vaci, o cramă în suprafață de 500 metri pătrați, un bazin pentru 3 vagoane struguri, 2 pătule cu o capacitate de 8 vagoane și un chioșc pentru valorificarea zarzavaturilor și a fructelor.

La construcții s-au folosit 200.000 bucăți cărămidă confecționată de colectiviști și alte materiale din resurse locale în valoare de 84.000 lei. In afară de cărămidă s-au folosit lemne de salcîm și stuf din gospodărie.

La construcții s-au evidențiat tov. Pișcoci D-tru, Olteanu Drăgan, Hevgu Ion, Mișu Setcă, Dănilă Șerban, Radu Vasile și alții.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Prin extinderea mecanizării lucrărilor — rezultate de seamă

In acest an, colectiviștii din raza de activitate a S.M.T.-ului Caracal s-au convins încă odată de superioritatea muncilor făcute cu mijloace mecanizate. Producțiile medii obținute pe tarlalele gospodăriilor colective au fost cel mai convingător exemplu în această privință. La grîu, de pildă, gospodăriile colective „Tractorul" din comuna Băbiciu, „2 Martie" din Gostavăț și „Jean Dobrescu" din Drăghiceni, au dobîndit între 1770—1900 kg. la ha. Aceleași unități au obținut de asemenea producții mari și la orz: între 2050—3330 kg. la ha. Cît privește porumbul, care este în curs de recoltare, colectiviștii din Băbiciu, bunăoară, nu vor scoate mai puțin ca 3.500 kg. la hectar. Și ceea ce trebuie subliniat în mod deosebit este faptul că bogatele recolte strînse de colectiviști sînt cu cîte 500—700 de kg. mai mari la hectar decît cele obținute de țăranii muncitori cu gospodărie individuală din comunele respective.

In acest an, mecanizatorii de la S.M.T. Caracal au extins mult mecanizarea lucrărilor agricole și agronomii S.M.T.-ului au căutat să-și îndeplinească cît mai bine rolul lor de sfătuitori și organizatori ai muncii colectiviștilor. La rîndul lor, tractoriștii, mulți dintre ei colectiviști sau fii de colectiviști, s-au străduit să facă numai lucrări de bună calitate. La păioase, bunăoară, mecanizatorii au executat toate lucrările de pregătire a solului și semănat la vreme și la adîncimea necesară, iar colectiviștii au administrat îngrășăminte naturale și chimice în cantități îndestulătoare. Primăvara, lanurile au fost grăpate, apoi plivite de buruieni. Pentru a nu se pierde nici un bob din recoltă, strînsul holdelor s-a executat cu combinele. La porumb, deosebit de alte lucrări, mecanizatorii au dat o prașilă oarbă cu ajutorul sapei rotative și mai apoi două prașile mecanice, lucrări pe care pînă acum colectiviștii le făceau cu brațele. Pentru a folosi din plin timpul bun de lucru, mecanizatorii au organizat și lucrul în două schimburi. In campania de vară de exemplu, cele 12 tractoare care au lucrat și în schimburi de noapte la arături au executat peste 1.100 hantri. Acum în toamnă au fost organizate două schimburi pe 20 de tractoare.

Colectiviștii au primit un sprijin prețios din partea mecanizatorilor S.M.T.-ului și în executarea altor lucrări, printre care selectatul semințelor, discuit, tasat, transporturi etc.

Succesele importante obținute de colectiviști, succese la obținerea cărora S.M.T.-ul și-a adus contribuția sa au avut darul de a atrage în gospodăriile colective sute și sute de țărani muncitori cu gospodării individuale. Cea mai convingătoare pildă în această privință o prezintă comuna Fărcașele, unde aproape toți țăranii muncitori au pornit pe calea muncii în colectiv.

Fără îndoială că de pe urma sporirii numărului și volumului de lucrări mecanizate a avut de cîștigat și S.M.T.-ul. Planul de producție a fost realizat și depășit în fiecare campanie (105,7 la sută în primăvară, 126,4 la sută în vară). Și în actuala campanie de toamnă care se desfășoară cu spor, vrednicii mecanizatori au efectuat peste 50 la sută din plan încă de la 1 octombrie. Din cei 32.205 hantri planificați anual s-au și executat 30.204 hantri, adică 93,7 la sută. Cele mai frumoase rezultate au fost obținute de șefii de brigadă Dinu Victor, Gh. Stanciu și Căroi Mihai, ca și de tractoriștii Diaconu Constantin, Gorgea Andrei și Bîrzolovici Constantin.

Totodată mecanizatorii S.M.T.-ului au luptat ca producția să fie realizată și la un preț de cost cît mai redus. Astfel, ultima dare de seamă contabilă arată că prețul de cost al hantrului a fost redus de la 112,56 lei cît era planificat, la 91,80 lei — deci o reducere de 20,76 lei pe fiecare hantru. Economiile globale se ridică la peste 220.000 lei (sumă pe care stațiunea s-a angajat să o economisească pînă la sfîrșitul anului).

In prezent, mecanizatorii de la S.M.T. Caracal execută pe ogoarele gospodăriilor colective din împrejurimi lucrările de însămînțare a păioaselor de toamnă. Ei sînt hotărîți ca să obțină și de aci înainte rezultate din ce în ce mai bune în mecanizarea lucrărilor, reducerea prețului de cost și dezvoltarea continuă a unităților agricole cooperatiste în care-și desfășoară activitatea.

I. LEȘEANU

CIFRE și FAPTE din gospodăriile colective

- **Membrii gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din Hîrșova, au cultivat în acest an cu porumb o suprafață de 450 de ha. Producția medie pe 410 ha a fost de 2.700 kg la ha, iar pe 40 de ha unde s-a irigat s-au recoltat peste 6.000 kg. porumb boabe la ha.**

- *Gospodăriile colective din regiunea Constanța au însilozat pînă mai acum cîteva zile peste 379.400 tone de furaje. Cele mai mari cantități au fost însilozate în gospodăriile agricole colective din raioanele Fetești și Negru Vodă, care și-au depășit planul cu 2 și respectiv 7 la sută.*

- **Colectiviștii din Romînești, raionul Ploești, au obținut în acest an o producție medie de 43.500 kg. sfeclă de zahăr la ha, realizînd astfel un venit bănesc de peste 18.000 la fiecare hectar.**

- *Dezvoltînd multilateral gospodăria, colectiviștii din Ocna-Dej, au obținut an de an venituri bănești tot mai mari. In acest an, bunăoara, venitul bănesc va depăși un milion de lei. Obținînd asemenea venituri gospodăria a dat avans în fiecare lună a acestui an cîte 10 lei la ziua-muncă.*

- **De la 1 ianuarie și pînă acum cîteva zile, sectorul zootehnic din gospodăriile colective din regiunea București a crescut cu 5.689 de bovine, 8800 de porcine și 49.702 ovine.**

- *Gospodăriile colective din Pujac, Giarmata, Becicherecul Mic și altele din regiunea Timișoara au recoltat în acest an cîte 2.000—2.500 kg. de floarea-soarelui la hectar.*

Un nou dispensar veterinar

In comuna Giulești, raionul Sighet, s-a ridicat de curînd un nou dispensar veterinar.
Foto: AGERPRES

De ce gospodăria de stat „Berea Barbu" a rămas în urmă cu planul la laptele de vacă?

Creșterea vacilor de lapte este o ramură relativ tînără în gospodăria agricolă de stat „Berea Barbu" reg. Galați. De la 50 capete cîte aveau în anul 1957, luna trecută efectivul mediu de vaci număra 121 de capete. Pînă la sfîrșitul acestui an el se va mări, atît pe seama procurării de noi animale cît și a prăsilei.

Avînd adăposturi bune, prevăzute cu adăpători automate, și întinse suprafețe de teren pentru asigurarea din belșug a nutrețurilor necesare hrănirii vitelor, era de așteptat ca de la vacile de rasă roșie de lapte, gospodăria să obțină producții sporite de lapte. Din păcate însă situația nu-i tocmai așa. După datele contabile ale acestei unități ca și din situațiile sosite la Trustul regional Gostat Galați, rezultă că pînă la data de 1 septembrie, gospodăria era în restanță față de plan cu aproape 500 hl de lapte. De asemenea, prețul de cost al litrului de lapte era cu mult depășit. Față de 1,25 lei cît era planificat, pînă la aceeași dată, el fusese realizat cu 2,26 lei.

M-am interesat îndeaproape de modul cum sînt hrănite, adăpostite și îngrijite vacile în tot timpul anului. Am aflat cu acest prilej că atît vara, cît mai ales iarna, vitele nu au avut întotdeauna nutrețuri în cantități corespunzătoare. In lunile de iarnă, de pildă, în afară de rația de nutrețuri concentrate, de nutreț murat și coceni tocați, vacile primesc cantități foarte reduse de fînuri. Cu toate că se știe că vitele au nevoie de o anumită cantitate de fînuri pentru mistuirea nutrețurilor ingerate la această gospodărie în loc de 8—9 kg. fîn cît trebuiau să primească pe timp de iarnă, vacile au primit zilnic numai cîte 2—4 kg. de fîn. Desigur, această cantitate a fost insuficientă pentru hrănirea rațională a vacilor. De asemenea, vacile au dus uneori vara lipsă de masă verde, deși gospodăria ar fi putut, dacă s-ar fi depus mai multă stăruință, să-și asigure necesarul de nutrețuri verzi pe tot timpul perioadei de pășunat. Datorită acestui fapt, vacile au fost purtate pe distanțe mari pentru a pășuna în miriștile de pe urma recoltării porumbului pentru siloz. Ținînd seamă de acest fapt, se cădea măcar ca în această perioadă vacile să primească în rație nutrețuri concentrate. In realitate din luna mai și pînă în luna septembrie, vitele n-au primit asemenea nutrețuri. Trebuie arătat aci că în timpul iernii gospodăria a folosit în hrana vacilor mari cantități de nutrețuri concentrate pentru substituirea fînurilor care au lipsit atunci, în loc ca acestea să fi fost date vitelor și pe timpul verii.

Pe lîngă o furajare proastă, iarna vacile au fost lipsite și de o bună adăpare. Cu toate că gospodăria are instalate în adăposturile lor adăpători automate în două grajduri de cîțiva ani, acestea nu funcționează. Pe lîngă eforturile de muncă depuse cu transportul apei, deseori vacile nu au putut primi cantitatea de apă necesară și la orele stabilite. De asemenea, ele au fost lipsite și de o bună îngrijire, tocmai datorită fluctuației permanente a personalului de mulgători și îngrijitori. Din toți îngrijitorii-mulgători care lucrează în prezent, doar unul singur a fost și anul trecut la ferma de vaci, restul sînt noi sau au fost la alte munci în gospodărie; la oi, la cîmp etc. Din păcate aceeași situație se petrece și la îngrijirea vițeilor și a tineretului bovin. La viței, în prezent, este încadrat un copilandru, Nicolae Buzea, care nu știe nici măcar care este norma de îngrijire, nicidecum felul cum trebuie făcută hrănirea rațională a vițeilor și îngrijirea lor.

Ce trebuie făcut?

Deși unii tehnicieni ai gospodăriei, între care și directorul gospodăriei, tov. ing. N. Săndulache, mai susțin încă că planul de lapte nu s-a realizat din cauza vacilor — care chipurile nu sînt productive totuși, reiese limpede acum că acesta nu s-a realizat tocmai datorită lipsei de preocupare a conducerii gospodăriei față de buna îngrijire și hrănirea vacilor de lapte.

Pentru a asigura vacilor gospodăriei pe viitor condiții bune de iernat, conducerea gospodăriei trebuie să se îngrijească din vreme pentru terminarea construcțiilor planificate și asigurarea furajelor necesare. De asemenea, trebuie reparate grabnic adăpătorile automate și care nu necesită prea mari cheltuieli. In aceste zile conducerea, gospodăriei are posibilitatea să ia măsuri să însilozeze cantități cît mai mari de furaje în așa fel ca pe timpul iernii gospodăria să nu mai ducă lipsă de furaje ca în anul trecut. O grijă de seamă trebuie dată calificării îngrijitorilor-mulgători de la ferma de vaci. In acest scop, se pot organiza la locul de producție, săptămînal, cursuri de calificare cu aceștia, în așa fel ca întreg personalul care lucrează la ferma de vaci să fie bine instruit și capabil să obțină de la animalele pe care le îngrijesc producții sporite de lapte și la un preț de cost cît mai scăzut.

TR. BILBIIE

Din experiența G. A. S. Zvoriștea-Dorohoi

La hectarul cultivat cu secară cornută: 9.244 de lei beneficiu net

După cum se știe, gospodăriilor agricole de stat li s-a dat, între altele, și sarcina de a deveni unități rentabile, de a deveni posturi avansate în promovarea celor mai noi realizări în agricultură. In lumina acestei sarcini, gospodăria de stat Zvoriștea din raionul Dorohoi a trecut la producerea secarei cornute, infectînd artificial cu spori ai ciupercii Claviceps purpurea (Cornul secarei) secara de pe suprafața de 10 ha. Scleroții acestei ciuperci, adică pintenii aceia purpurii, care se observă în spicele de secară, conțin o serie de substanțe foarte căutate în medicină.

Cu concursul I.C.A.R.-ului și al fabricii de medicamente Galenica din București, gospodăria și-a asigurat materialele și utilajele necesare, printre care soluția conținînd sporii ciupercii, iar la data de 18 mai 1959 a procedat la infectarea lanului de secară în faza de burduf-înspicare.

Folosind un sistem de perii speciale — fiecare conținînd 1 000 ace de mașină de cusut — spicele au fost străpunse în prealabil periile fuseseră muiate în soluția cu spori.

La o săptămînă de la infectare a apărut pe spicele de secară, în punctele reprezentînd urmele acelor, un lichid cleios, transparent, incolor cu miros neplăcut, cu gust dulceag, adevărat punct de atracție pentru insecte care, astfel, au favorizat infectarea. La data de 18 iunie, adică la o lună de la infectare, au apărut scleroții (pintenii propriu ziși).

La 25 iunie cînd fiecare spic avea un număr mediu de trei scleroți maturi s-a început recoltarea care s-a efectuat în mai multe reprize. In prima repriză s-a recoltat cantitatea de 300 de kg de scleroți. După o pauză de 10 zile, recoltatul a continuat pînă la maturitatea deplină a plantelor de secară, adică pînă la data de 20 august. In acest timp au mai fost recoltate încă 1.100 de kg de scleroți.

Cele mai bune rezultate s-au obținut cînd recoltarea s-a făcut dimineața și seara pe timp răcoros evitîndu-se scuturarea. Atunci și productivitatea muncii pe cap de muncitor era mai mare.

In total s-au produs 1.400 de kg. deci 140 de kg. de scleroți la ha.

Cheltuielile de producție se repartizează astfel: 6.200 de lei pentru producția neterminată la începutul anului, 16 800 de lei pentru prepararea soluției și executarea infectării, 31.150 de lei pentru recoltat, 12.100 de lei consum de materiale, 670 de lei alte cheltuieli directe. La acestea s-au mai adăugat 8.031,12 lei cheltuieli comune și 5 996,58 lei cheltuieli generale. Deci valoarea totală a producției la prețul de cost realizat este de 80.953 de lei. Din vînzarea scleroților și a producției secundare de boabe de secară infectată, gospodăria a realizat 173.400 de lei. Revine așadar un beneficiu net la hectar de 9.244 de lei.

Din datele expuse, reiese clar că gospodăria agricolă de stat Zvoriștea, a realizat un venit important prin infectarea artificială a secarei. Pentru anul următor rezultatele vor fi fără îndoială mai bune. Oamenii au căpătat îndemînare în executarea lucrărilor. Cheltuielile de producție vor fi în același timp mult reduse datorită faptului să se exclud cheltuielile necesitate de executarea cărărilor și drumurilor de acces ce se vor face concomitent cu semănatul, prin înfundarea tuburilor semănătorii și prin folosirea utilajelor care, fiind achitate în cursul acestui an, gospodăria le-a trecut întreaga valoare în valoarea producției obținute în 1959. (Deși de regulă, amortismentul se calculează pe întreaga perioadă de funcționare a utilajului).

Experiența gospodăriei agricole de stat Zvoriștea este un exemplu prețios de traducere în viață a sarcinilor trasate gospodăriilor agricole de stat. Totodată gospodăria de stat Zvoriștea dă un frumos exemplu de felul cum trebuie conlucrat cu industria și cum trebuie sprijinită industria farmaceutică.

Ing. C. GAVRILA
Trustul Gostat Suceava

Ingrijitor fruntaș

Sandu Spiridon este unul din îngrijitorii fruntași de la ferma de taurine a gospodăriei colective „Dezrobirea Muncii" din satul Codreanu, comuna Titu-Tîrg, regiunea București. Bine îngrijiți și hrăniți, viței din lotul de care răspunde Sandu Spiridon cresc plini de sănătate.

Foto: C. DUMITRU

SECTORUL ZOOTEHNIC SE DEZVOLTĂ CONTINUU

La gospodăria agricolă colectivă „Gheorghe Doja" din comuna Mălăești, raionul Huși, sectorul zootehnic se dezvoltă continuu. Zilele trecute sectorul zootehnic al gospodăriei a crescut cu încă 10 capete de vite mari.

Pentru adăpostirea în bune condiții a animalelor, colectiviștii au terminat de curînd construcția unui grajd de vite pentru 40 capete și o maternitate pentru scroafe. Pentru asigurarea hranei vitelor colectiviștii au terminat însilozarea celor 170 tone furaje planificate.

Colectiviștii de aici mai construiesc două pătule pentru porumb și o magazie de cereale care vor fi date în curînd în folosință.

IUJU SCHAFFER
corespondent

Oameni din gospodăriile colective

CREȘCĂTOAREA de PĂSĂRI

In casa Lucreției Barbu am nimerit într-un moment cu totul neobișnuit. Crescătoarea de păsări a gospodăriei colective din Ovidiu poza. Sta pe scaun cu mîinile adunate în poală, cu umerii mici puțin aduși înainte și privea țintă la pictor cu ochii ei mari, de un verde clar și luminos. Chipul ei vioi, cu trăsături mici, ascuțite, semăna aidoma cu acela al unui copil îmbătrînit. Pictorul, Emil Băcilă, un tînăr slăbuț, blond, o privea încordat, de parcă ar fi vrut să-i citească în adîncul sufletului. Ca s-o mai înveselească și s-o facă să stea cît mai natural, îi povestea nu știu ce amintiri hazlii din vremea studenției. Femeia zîmbea, sforțîndu-se să nu se miște prea mult din poziția de statuie pe care o luase.

Tare-aș fi vrut să știu ce gîndește fața Lucreția în clipele acelea. De bună seamă că nu era chiar atît de liniștită precum părea, deși stătea pe scaun nemișcată. Casa ei nu era încă terminată, abia o odaie era gata, acea în care ne aflam noi, iar „lighioanele" cum le spunea ea, gîștelor și rațelor și găinilor și iepurilor de casă, de care îngrijea, o așteptau sus, pe costișa de la marginea Siut-Ghiolului, acolo, unde se aflau construcțiile complexului zootehnic al gospodăriei. Trebuie să le fi fost sete și foame; nu le mai dăduse apă și grăunțe de cînd se luminase de ziuă și acum era aproape de amiază. Apoi mai avea de frămîntat pămînt pentru lipit casa, de adus apă, de muls vaca. Și noi venisem pe capul ei să-i întrerupem treaba. De aceea oricît s-ar fi străduit să pară de răbdătoare, și de binevoitoare, vedeam că stă ca pe ace. Pictorul înțelegea și el lucrul acesta, și de aceea mîna îi mergea cu repeziciune și ușurință. In mîna lui cărbunele parcă era vrăjit. Cîteva linii, cîteva puncte și îndată chipul crescătoarei de păsări Lucreția Barbu se înfiripa, cînd din față, cînd din profil. Totuși, pictorul privea schițele printre gene și scutura din cap nemulțumit. La început am crezut că din pricina întrebărilor pe care i le puneam din cînd în cînd crescătoriei. Dar nu asta era motivul.

— Dacă te uiți bine la trăsături, n-ai putea spune că nu seamănă, zise el mai mult pentru sine. Că nu sînt exacte și totuși... psihicul, expresia, interioară, nu i-am prins-o. Vedeți, uitați-vă bine la ochii aceștia, mi se adresă el de data aceasta direct.

Intr-adevăr, ochii de pe hîrtie erau exacți, semănau rotunzi, de un verde deschis, ca frunza crudă. Dar erau reci, inexpresivi. Pe cînd ochii Lucreției aveau în ei o lumină aparte, ceva care întruchipa pe lîngă bunătate și suferință și o izbucnire de bucurie, o izbucnire ca aceea a mugurului care abia se vede primăvara din maldărul de frunze moarte. De aceea, pictorul nu era mulțumit. Puse cărbunele și pensula jos și conchise:

— N-o cunosc îndeajuns. Nu știu nimic despre ea.

Apoi i se adresă femeii:

— Trebuie să ne cunoaștem mai bine. Să mergem prin gospodărie, să văd ce-ați realizat, cum trăiți. Să aflu ce gîndești.

M-am bucurat. Cu ocazia aceasta aveam să fac și eu o documentare deplină. Lucreția Barbu s-a arătat și ea a fi de acord, nu înainte însă de a se uita asupra schițelor cu portretul ei. S-a uitat lung, a dat din cap. Nu părea nici ea prea încîntată. Dar din altă pricină.

— Iîh! Ce-nseamnă omul după ce se duc anii, zise ea. Nu mai rămîne din el decît umbra, la stați să vedeți cine-a fost Lucreția odată...

Ieși în tindă și aduse de-acolo un tablou mare, înrămat, de unde ne privea, cu un aer nevinovat și gingaș, o copilă blondă, ca de 18 ani și un tînăr brun, cu o privire ageră, îndrăzneață.

— Eu și... el, bărbatu-meu, Toader, explică Lucreția și se bucură văzîndu-ne uimirea pe față. Dacă n-am fi trecut prin atîtea necazuri, încercă ea să se scuze, poate n-am fi îmbătrînit atît de repede. Dar prin cîte am trecut, nu știu zău, de unde mai sîntem. Pămînt n-am avut decît ce ne-a dat în '45 statul la reformă. Toader, săracu, a făcut războiul și a rămas beteag. Piciorul drept de-abia și-l tîrăște. Și nici cu capu' nu se simte bine. Cînd îl apucă nervii, zici că și-a ieșit din minți. Umblăm cu el ca cu un ou crud. Ooof! Mare pacoste ne-a adus nouă în casă războiul. Ce să-i faci! Noi ne-am bucurat că l-am văzut pe Toader și așa. Alții nu i-au mai văzut de loc pe-ai lor, încheie ea ștergîndu-și ochii cu poalele șorțului. Acuma, nu prea poate munci. E paznic la vie. Muncim noi, cu fetele și feciorul. Și... har domnului, n-avem de ce ne plînge. Avem ce mînca, ce-mbrăca, căsuța este cu trei odăi, ne-am ridicat-o aproape din temelii, că era dărîmată și învelită cu stuf. Acuma o acoperim cu țiglă. Pe urmă ne-am mai cumpărat și noi în casă lucrușoare, se opri ea cu ochii asupra unui șifonier cu oglindă, a unui pat de nuc, a unei mașini de cusut nou-nouță și a unei lăzi de zestre burdușită că abia se închidea, deasupra căreia stăteau dolofane cîteva perini și scoarțe.

— Ne gîndim la fete. Mîine, poimîine te trezești că vine cineva și ți-o cere și nu poți s-o dai așa... Dar sîntem colectiviști.

Observai pe fața pictorului un zîmbet. Incepuse să-și înțeleagă „portretul".

Am plecat apoi tustrei înspre Siut-Ghiol. Batea un vînt rece, tăios. Pe cer nori negri se îngrămădeau peste cei albi, dezlînați, ca de scamă. Pescărușii treceau în zbor lin, ca o lunecare de lumină pe de-asupra apei întunecate. Se vestea furtună. Femeia mergea iute, cu pașii ei mici, ca de copil, atît de iute, că de-abia ne puteam ține de ea. Am urmat-o peste tot. Și în curtea largă, împrejmuită cu gard de sîrmă unde a intrat cu pas de stăpînă, împrăștiind păsărilor o găleată de „goază" astîmpărîndu-le, și la cuștile unde l-a cercetat pe „ureche bleagă" un iepure dolofan care rosese scîndura vrînd să iasă afară, și în cotețele curate „ca-n casă" unde am asistat la numărătoarea ouălelor.

Cînd am ieșit afară începuse să plouă. In curte, lîngă un șir de căruțe încărcate cu porumb verde de siloz, care își aștepta rîndul la descărcat, o tocătoare cu gîtul de girafă, pîrîia asurzitor, scuipînd pe gură nutrețul tocat într-o groapă în care doi măgăruși, îndemnați de doi flăcăi roșii și ciufuliți se învîrteau de colo, colo, ca să bătătorească furajele. De odată ploaia începu, în ropote mari, abundente. Oamenii începură să alerge, să deshame și să adăpostească vitele în grajduri și carele în soproane. Dacă groapa nu era imediat acoperită și o inunda ploaia, tot nutrețul tocat pînă atunci (mi se pare vreo zece tone) avea să mucegăiască și să se strice. Vreo cîțiva oameni, printre care era și brigadierul zootehnic Ilie Vioreanu, alergau și aruncau peste groapă dulapi de scîndură, rogojini, lemne, coceni. Atunci, o zbughi de lîngă noi, prin ploaie, cu pașii ei mărunți, numai într-o rochiță de vară și Lucreția Barbu. Am văzut-o cum a luat pe umeri un dulap mare și greu de scîndură și cum s-a îndreptat cu spinarea încovoiată spre groapa de furaje. Pictorul a sărit repede să-i ajute. Apoi, cînd totul a fost gata, crescătoarea a mai dat o raită prin cotețe, să vadă dacă vîntul nu i-a răscolit cumva cuibarele. Noi am rămas adăpostiți sub streașină, alături de Ilie Vioreanu, brigadierul. Ne-am mirat cum de a pornit femeia aceasta, mititică, slăbuță, numai în rochiță de stambă prin ploaie, fără să-i pese de frig, de răceală. Nu cumva dintr-un eroism ieftin, din dorința de a se evidenția în fața noastră? Brigadierul ne-a privit sever cu ochii lui negri, umbriți de sprîncene stufoase, adică: cum de ne putem închipui așa ceva despre fața Lucreția?

— Crescătoarea noastră e o femeie conștiincioasă, zise el. Ține la avutul colectivului. Anul trecut nu aveam decît vreo 70 de rațe și tot atîtea gîște. Acum am ajuns la peste 1.300 de păsări. Și le-a scos cu mînușițele ei; n-am avut incubatoare. De aceea am și propus-o acum, la împărțirea veniturilor, la un premiu frumos. Il merită. Nu mai vorbim de participarea ei la muncă. Așa puțintică cum o vedeți, n-a avut niciodată mai puțin de 250 zile-muncă pe an, numai partea ei.

In timp ce eu îmi însemnam toate acestea în carnet, pictorul privea cu o față liniștită, luminată, plină de înțelegere, la femeia micuță din fața lui, care își controlase cuibarele și care se îndrepta mulțumită spre noi.

— De-abia acum portretul va ieși cum trebuie, îmi zise el.

STELA NEAGU

CU CEL DE AL CINCILEA „TREN AL PRIETENIEI“ (I)

Am avut fericirea să fiu printre cei 360 de excursionişti care au plecat în a doua jumătate a lunii septembrie în Uniunea Sovietică. Această vizită ne-a dat prilejul nouă, să cunoaştem îndeaproape unele dintre uriaşele realizări ale marelui popor sovietic, care construieşte cu succes comunismul în patria sa.

Calda primire ce ni s-a făcut încă de la frontieră, apoi la Viniţa, Kiev şi Moscova, ospitalitatea de care ne-am bucurat în timpul vizitelor în colhozuri, ne-au arătat o dată mai mult dragostea şi prietenia ce o poartă poporului nostru marele popor sovietic.

Frumuseţea şi măreţia oraşelor, ordinea şi curăţenia acestora, muzeele bogate în obiecte de artă vechi şi noi, monumentele istorice, parcurile, expoziţiile care oglindesc realizări ale poporului sovietic, teatrele, cinematografele, universităţile, bogăţia colhozurilor, viaţa îmbelşugată a colhoznicilor, cultura şi disciplina omului sovietic ne-au impresionat adînc...

★

Viniţa, unul dintre frumoasele oraşe ucrainene, ne-a fost primul popas. Luminos şi proaspăt, cu străzi largi şi case impunătoare, pulsînd de viaţă şi muncă activă şi rodnică, îmbietor apoi la odihnă tihnită, acest oraş nu-ţi arată de loc azi cît a suferit în urma odiosului război dezlănţuit de către fascişti. Rănile războiului au fost lecuite complet. Groaznicul lagăr de exterminare a mii şi mii de oameni, înfiinţat de către cotropitorii fascişti aci, la Viniţa, a rămas doar o dureroasă amintire, un vis urît, cutremurător şi de neuitat.

După cîteva ore de şedere în acest oraş, în grupe mici ne-am îndreptat cu autocarele spre colhozurile din raionul Viniţa.

Pe drum, ghidul ne vorbeşte despre agricultura raionului. Aflăm astfel că în acest raion se produc anual cîte 10 tone de carne la 100 de ha., că producţia medie de lapte pe cap de vacă furajată a ajuns la 2.700 litri şi că în primele opt luni ale acestui an s-au obţinut cîte 28 tone de lapte şi aproape 7 tone de carne la suta de ha.

Maşina aleargă cu 50-60 km. pe oră pe şoseaua asfaltată. O cotitură şi în dreapta ne apare o clădire mare cu coşuri înalte. Este cea mai mare fabrică de zahăr din regiune. Trecem apoi prin satul Selişte, unde se află colhozul „Rusia“. Apoi prin satul Iaroşenco. In colhozul din acest sat s-au produs anul trecut cîte 40 de tone de lapte la 100 de ha. şi aproape 11 tone de carne. Incărcătura de animale la suta de ha. a ajuns aci la 50 de taurine, din care 26 vaci de lapte, 100 de porcine, din care 12 scroafe.

Ajungem în satul Ivanovca. Abia am intrat în sat şi în faţa noastră ne apare o clădire cu un etaj. Este casa de cultură a colhozului.

Nici nu apucăm să coborîm bine din maşini şi un grup de pionieri veseli şi vioi, cu buchete de flori în mîini aleargă spre noi, urîndu-ne bun venit. La intrare ne au întîmpinat apoi, ca şi în alte părţi de altfel, colhoznicii în frunte cu un bărbat înalt şi bine legat, cu părul albit de ani, preşedintele colhozului, care a rostit cîteva cuvinte calde de bun sosit.

In sala mare a casei de cultură, Piotr Nazarovici Cuşmir, ne-a povestit din istoria colhozului. Am cunoscut astfel viaţa ţăranilor din trecut şi cea de acum a colhoznicilor, munca şi metodele aplicate în cultura plantelor şi în creşterea animalelor, felul cum s-a dezvoltat colhozul şi multe altele. „Pînă la Marea Revoluţie din Octom-

Note de drum

brie — ne spune preşedintele — aproape tot pămîntul din împrejurimi era stăpînit de un moşier german. El avea 1.700 desiatine, pe cînd toţi ţăranii muncitori nu posedau decît 470 de desiatine. După revoluţie tot acest pămînt a intrat în stăpînirea celor ce l-au muncit din tată în fiu. In cele două sate care formează acum colhozul nostru nu exista nici o şcoală. Doar cinci oameni ştiau carte. O singură casă era acoperită cu ţiglă, restul cu paie. Cît despre edificii cultural-sociale, lumină electrică etc. nici nu putea fi vorba“.

Am aflat apoi că colhozul are 2.280 ha. de teren, că producţia medie la grîu a ajuns la 2.700-3.000 kg. la ha., la sfecla de zahăr 28.000-32.000 kg. Sectorul zootehnic este bine dezvoltat. In grajdurile colhozului se află: 875 taurine, din care 285 vaci cu lapte, 1.500 porcine, din care 150 de scroafe, 4.000 de păsări, iar de curînd au fost cumpărate 600 de oi.

Succese deosebite au obţinut colhoznicii şi în ridicarea producţiei pe cap de animal. La lapte de vacă, de pildă, s-a realizat în 1958 cîte 3.800 litri pe cap de vacă furajată, la purcei cîte 20 capete la două fătări, iar pentru un kg. spor de greutate se consumă aici 4-5 U.N. Astfel, colhozul a produs anul trecut cîte 10,5 tone carne la suta de hectare iar la lapte de vacă 36,5 tone; în acest an el va obţine 12 tone carne şi 45 de tone de lapte la fiecare 100 de ha. La ouă s-a realizat anul trecut 8.000 de bucăţi, iar în 1959 se vor produce 12.000 ouă la 100 de ha.

Lucrările agricole şi zootehnice sînt aproape în întregime mecanizate. Colhozul dispune de 8 combine diferite, 9 tractoare, 14 autocamioane, un mare număr de unelte şi maşini agricole, 35 de motoare electrice, 7 motoare stabile şi 32 de aparate pentru muls.

Odată cu colhozul a crescut şi nivelul de viaţă şi cultural al colhoznicilor. Aici sînt acum 2 şcoli medii, o casă de cultură care are o bibliotecă cu 15.000 de volume. In acest edificiu de cultură se desfăşoară o vastă activitate cultural artistică. Cele două orchestre şi cercul artistic prezintă cu regularitate programe artistice. In sala de sport, utilată cu diferite aparate, colhoznicii practică diferite sporturi. La cinematograf rulează de 3 ori pe săptămînă filme. Satul este electrificat şi radioficat. In sat sînt două fîntîni arteziene, iar apa este condusă prin conducte în curţile colhoznicilor. Jumătate din case sînt construite din cărămidă şi acoperite cu ţiglă. Din rîndurile colhoznicilor s-au ridicat 150 de oameni care azi sînt învăţători, ingineri agronomi sau zootehnişti, ofiţeri. De asemenea, mulţi după terminarea şcolii medii muncesc în colhoz de unde urmează institute fără frecvenţă. De remarcat este şi faptul că nu există nici un colhoznic care să nu fie abonat la ziare şi reviste.

După ce am aflat toate acestea şi încă multe alte lucruri am vizitat livada în suprafaţă de 105 ha. (de unde colhozul încasează anual un venit de aproape 1 milion de ruble) şi sectorul zootehnic. Astfel am cunoscut pe o bună parte din iscusiţii îngrijitori de animale şi pe alţi colhoznici, am văzut sistemul de mecanizare în zootehnie.

Pentru frumoasele rezultate obţinute în sporirea producţiei agricole, vegetale şi animale, un număr de 85 de colhoznici au fost decoraţi cu diferite ordine şi medalii; vrednicul şi neobositul preşedinte al colhozului care îndeplineşte această funcţie din 1924 a primit de două ori „Ordinul Lenin“, iar în 1958 marea distincţie de „Erou al Muncii Socialiste“.

Pe nesimţite, cum se întîmplă întotdeauna cînd atmosfera este plăcută şi interesantă, timpul de care dispuneam a trecut. Cu regret a trebuit să ne despărţim de vrednicii colhoznici din Ivanovca.

Reîntorşi în Viniţa am continuat vizitarea oraşului. Seara, ne-am delectat ascultînd un concert dat în cinstea noastră de orchestra de estradă a uzinelor de agregate agricole din acest frumos oraş.

V. CAZACU

Dezarmarea totală şi generală — calea menţinerii şi consolidării păcii şi securităţii

Propunerile de însemnătate istorică făcute de Uniunea Sovietică cu privire la dezarmarea generală şi totală au găsit un puternic răsunet în întreaga lume. Şi e firesc acest lucru. Din totdeauna oamenii cinstiţi de pretutindeni au nutrit năzuinţa ca armele aducătoare de moarte şi distrugere să fie înlăturate cu desăvîrşire. Cu atît mai fierbinte este această dorinţă acum, cînd forţa de distrugere a mijloacelor de ducere a războiului a devenit atît de puternică, încît nu se poate compara nici pe departe cu nici una din armele folosite în războaiele trecute. Pretutindeni oamenii continuă să-şi exprime deplina lor aprobare faţă de propunerile făcute de U.R.S.S., faţă de neobosita sa luptă închinată păcii şi vrerea ca mijloacele de ducere a războiului să fie distruse şi în locul lor să se producă bunuri ale păcii. Intre altele, ziarele au publicat recent chemarea Uniunii gospodăriilor ţărăneşti din regiunea Comarca Lagunera (Mexic) care cuprinde o parte din statele Durango, Coauila şi Zaquetecas, chemare adresată ţăranilor din întreaga lume, indiferent de convingerile lor politice şi religioase, de a lupta pentru încetarea cursei înarmărilor.

In apelul publicat în ziarul „Exelsior“, ţăranii mexicani îndeamnă pe toţi ţăranii din lume „să ceară guvernelor naţionale şi comisiei O.N.U. pentru dezarmare încetarea producţiei de tunuri, bombe atomice şi de alte arme şi în locul acestora să se producă tractoare şi unelte agricole, ceea ce va face să dispară sărăcia, va da tuturor pîine şi va asigura bunăstarea omenirii“.

Problema dezarmării s-a aflat în centrul atenţiei tuturor vorbitorilor care au luat cuvîntul în cadrul dezbaterilor generale la actuala sesiune a adunării generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite. După cum apreciază numeroşi comentatori din jurul O.N.U., dezbaterea generală cu care a început sesiunea Adunării Generale a O.N.U. s-a caracterizat printr-o atmosferă de mai bună cooperare şi înţelegere. In cursul dezbaterilor generale, la Adunarea Generală, majoritatea covîrşitoare a delegaţiilor s-au pronunţat pentru necesitatea dezarmării generale şi totale. Aceasta ca rezultat al posibilităţilor largi create de constructivele propuneri şi iniţiative ale U.R.S.S. şi de convorbirile şefilor de guverne ai Uniunii Sovietice şi Statelor Unite. Rămîne de văzut, desigur, dacă Adunarea Generală a O.N.U. va şti să folosească în continuare aceste posibilităţi pentru a-şi aduce contribuţia sa la însănătoşirea atmosferei internaţionale.

Zilele trecute, Comitetul Politic al O.N.U. a început discutarea propunerii Uniunii Sovietice cu privire la dezarmare. V. V. Kuzneţov, şeful delegaţiei sovietice la actuala sesiune a Adunarii Generale a O.N.U., a subliniat uriaşa însemnătate care ar avea-o pentru binele omenirii adoptarea propunerilor U.R.S.S. şi a chemat, în numele guvernului Uniunii Sovietice, guvernele tuturor ţărilor de a trece fără întîrziere la elaborarea unui acord cu privire la dezarmarea generală şi totală. El şi-a exprimat satisfacţia că comitetul a aprobat în unanimitate ca primă problemă de pe ordinea sa de zi să fie problema dezarmării generale şi totale.

Nu este greu să-ţi dai seama că în momentul de faţă pericolul unui război poate fi înlăturat cu desăvîrşire numai prin distrugerea posibilităţilor materiale de a purta un război şi de a săvîrşi un atac armat. Cursa înarmărilor pune în mare primejdie pacea şi securitatea lumii. In acelaşi timp, ea aduce mari prejudicii popoarelor. Măsura cea mai importantă şi cu adevărat radicală pentru a pune capăt acestei situaţii, pentru a înlătura definitiv primejdia unui nou război, este — aşa cum a propus Uniunea Sovietică — dezarmarea totală şi generală. Numai această cale poate duce la rezolvarea problemei care nelinişteşte popoarele tuturor ţărilor — mari şi mici, la menţinerea şi consolidarea păcii.

Intreaga lume urmăreşte cu atenţie dezbaterile care au loc acum la O.N.U. şi aşteaptă ca în rezolvarea importantei probleme a dezarmării, toate guvernele să dea dovadă că sînt pătrunse de simţul realităţii şi raţiunii aşa cum au dovedit-o guvernele ţărilor din lagărul socialist.

SPORT

Date şi cifre din activitatea sportivă în regiunea Bucureşti

— Un bilanţ pozitiv, dar şi unele aspecte negative —

Recent a avut loc plenara consiliului regional U.C.F.S. Bucureşti, la care s-a analizat activitatea desfăşurată în perioada 1 ianuarie — 1 septembrie 1959 şi totodată s-au luat o serie de măsuri pentru dezvoltarea activităţii sportive în satele din regiune.

Din raportul de activitate, prezentat de tov. Petre Olaru, preşedintele consiliului regional U.C.F.S. Bucureşti, a reieşit că mişcarea de cultură fizică şi sport din această regiune a marcat o însemnată dezvoltare. In prezent, în regiunea Bucureşti sînt 609 asociaţii sportive, dintre care, 308 activează pe lîngă căminele culturale de la sate, 95 pe lîngă G.A.C., 65 pe lîngă G.A.S. şi S.M.T. şi restul pe lîngă o serie de întreprinderi şi instituţii din oraşe. Deci, 468 de asociaţii sînt din mediul sătesc. Faţă de anul trecut, numărul asociaţiilor sportive a crescut cu 59, iar numărul membrilor înscrişi în U.C.F.S. a crescut cu 22.167. Adică, la 1 septembrie 1959, în această regiune sînt 123.283 de membri. Aceştia desfăşoară o frumoasă activitate la disciplinele atletism, volei, handbal, fotbal, baschet, tir, tenis de masă, oină, trîntă etc.

La Spartachiada de iarnă şi vară ediţia 1959, au fost atraşi noi tineri pe terenurile de sport şi au fost create o serie de noi secţii pe ramuri de sport. La prima etapă a Spartachiadei de iarnă au participat 160.000 de concurenţi, iar la Spartachiada de vară, s-au întrecut 220.000 de tineri şi tinere. Dintre aceştia 75 la sută au fost din mediul sătesc.

De un deosebit interes s-au bucurat concursurile „Cel mai bun sportiv din zece“ şi „Campion pe asociaţie“. La primul concurs s-au eliberat 2.600 de insigne, iar la următorul; 2.380 insigne.

Au fost organizate campionate la diferite discipline mai dezvoltate ca şi numeroase competiţii prilejuite de date festive. Pentru asigurarea unei activităţi sportive continuă şi mai intensă, după terminarea concursurilor din cadrul Spartachiadei de vară, s-au organizat pentru prima oară două mari competiţii de masă: „Spartachiada fetelor“ şi „Cupa satelor“, care sînt în curs de desfăşurare.

Printre asociaţiile sportive săteşti fruntaşe se pot cita: Victoria S.M.T. Tătărăşti (raionul Olteni), G.A.S. Pietroşani (Zimnicea), Unirea (Videle), Avîntul Vidra, Spicul-Căzăneşti (Slobozia), Flamura Roşie Brînceni (Alexandria), Victoria Bălăria (Drăgăneşti) etc.

Raportorul a menţionat însă şi o serie de lipsuri care au făcut ca unele raioane să nu poată să-şi îndeplinească sarcinile. De pildă, s-a arătat că în raioanele Slobozia, Urziceni, Domneşti, Zimnicea, Călăraşi, Vidra etc., organele U.C.F.S. nu s-au preocupat ca toate asociaţiile sportive săteşti să ducă o activitate organizată şi continuă. De asemenea, aci a existat o slabă preocupare pentru înscrierea de noi membri în U.C.F.S. şi de încasarea cotizaţiilor. Mai sînt o serie de comune şi sate unde nu s-au înfiinţat asociaţii sportive şi deci activitatea sportivă de aci a fost lăsată la voia întîmplării. In raioanele Slobozia şi Călăraşi sînt 20 de comune cu gospodării agricole colective care n-au asociaţii sportive. La G.A.S. Periş (Snagov), din 480 de salariaţi numai 30 sînt membri U.C.F.S. şi aceştia activează la secţia de fotbal. Asemenea exemple se pot da şi la S.M.T. Urziceni, G.A.S. Partizanul-Dragalina, G.A.S. Mirşa, raionul Videle şi altele.

Aceste lipsuri se datoresc şi faptului că unii activişti de la raioane se deplasează pe teren într-o foarte mică măsură.

La şedinţa plenară a consiliului regional U.C.F.S. Bucureşti, s-au luat o serie de măsuri menite să contribuie la dezvoltarea activităţii sportive în lunile ce urmează. Despre acestea ne vom ocupa într-unul din numerele viitoare ale ziarului.

M. LERESCU

Progresele dobîndite în economia rurală a Bulgariei

Ţară agrară, slab dezvoltată în trecut, Bulgaria s-a transformat într-o ţară industrială cu o puternică economie rurală mecanizată. Socialismul a învins definitiv atît la oraşe cît şi la sate. Ţărănimea bulgară este a doua care a cîştigat în Europa marea bătălie a construirii socialismului la sate, fiind cuprinsă în întregime în gospodăriile agricole cooperative de muncă.

Cooperativizarea agriculturii a deschis calea unei largi mecanizări a lucrărilor agricole şi a aplicării raţionale a tehnicii moderne. Agricultura R. P. Bulgaria dispune azi de aproape 30.000 de tractoare, de mai mult de 5.000 combine, de zeci de mii de alte maşini şi unelte agricole. In 1939, în Bulgaria exista un tractor la 2.400 ha. de pămînt arabil. Astăzi, un tractor deserveşte 160 ha. Anul trecut, toate muncile grele şi toate muncile care preced semănatul au fost efectuate cu maşinile; de asemenea, 89 la sută din lucrările de însămînţare a cerealelor, aproape 50 la sută din seceriş şi 30 la sută din prăşit s-au făcut mecanizat. Treierişul grîului este în întregime mecanizat. Maşinile nu numai că au uşurat munca ţăranului, dar au făcut-o şi mai rentabilă. Dacă în 1934—1939, ţăranul bulgar trebuia să presteze în medie 32 de ore muncă pentru a produce 100 kg. grîu, în 1957, pentru aceeaşi cantitate de cereale, se cheltuiau doar 15,4 ore muncă, iar în gospodăriile de stat s-au consumat numai 4 ore.

Cooperativele agricole de producţie folosesc acum în modul cel mai raţional maşinile în toate celelalte domenii ale economiei rurale. Dacă în trecut, ţăranul bulgar nici măcar nu cunoştea îngrăşămintele chimice, azi în cooperativele agricole de producţie le foloseşte din plin. In 1958, au fost întrebuinţate mai mult de 300.000 tone de îngrăşăminte chimice, iar în acest an aproape 700.000 tone (cam 150 kg. la hectar). In 1962, agricultura R. P. Bulgaria va dispune de 1.000.000 tone de îngrăşăminte chimice, iar în 1965 de 1.600.000 tone. Aceasta va permite să se asigure cîte 300 kg. de îngrăşăminte chimice de fiecare hectar.

Mari progrese s-au realizat, de asemenea, în domeniul irigaţiilor. Dacă pînă la ultimul război erau irigate numai 35.700 ha., în cursul acestui an Bulgaria va avea aproape 650.000 ha. irigate. Programul adoptat în ultima vreme de Partidul Comunist Bulgar şi de guvern pentru o dezvoltare sporită a lucrărilor de ameliorare prevede ca pînă în 1962 să fie irigate 1.300.000 de ha. iar în 1965, mai mult de 2.000.000 ha., adică 40 la sută din pămînturile arabile ale Bulgariei.

Cooperativizarea agriculturii, mecanizarea lucrărilor agricole şi utilizarea raţională a tuturor cuceririlor ştiinţei, au influenţat în mod favorabil asupra randamentului producţiei, a productivităţii vitelor şi a creşterii producţiei agricole. Astăzi, volumul total al producţiei agricole a depăşit cu mult volumul producţiei de dinainte de război.

Cooperativizarea agriculturii a permis nu numai modificarea esenţei însăşi a economiei rurale, ci şi îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale ţăranilor şi a înfăţişării satelor bulgare. Numeroasele case noi care se ridică fără încetare la sate, constituie dovada cea mai grăitoare. In perioada 1945—1958 în satele bulgare au fost construite mai mult de 415.000 case noi. Astăzi, o treime dintre ţăranii bulgari trăiesc în locuinţe moderne, mobilate ca şi casele de la oraşe. Aproape toate satele bulgare sînt electrificate. In 15 ani de putere populară, în Bulgaria au fost electrificate 2.920 sate (în 1944 erau electrificate doar 690). In aproape 1.000 de sate s-au făcut canalizări şi s-a introdus apă în case; în 1.111 sate s-au construit săli de cinema (in 1944 existau cinematografe numai în 37 de sate). Statul a construit la sate 270 de spitale, mai mult de 700 de case de naştere, mai mult de 600 de creşe şi sute de cămine de zi pentru copii.

Vaste perspective se deschid economiei rurale bulgare pentru anii următori. In afară de creşterea suprafeţelor irigate şi a producţiei de îngrăşăminte chimice, se prevede o intensificare a mecanizării în diversele domenii ale economiei rurale. Se prevede, de asemenea, recuperarea unor mari întinderi de pămînturi necultivate. Şeptelul de vite va creşte în 1965 de două ori pînă la cinci ori şi va cuprinde: 1.000.000 vaci, 13 — 15.000.000 oi, 6.000.000 porci, 70 — 80.000.000 păsări.

Ţăranii bulgari participă cu entuziasm la mişcarea naţională pentru îndeplinirea într-un timp mai redus al celui de al treilea plan cincinal (1958—1962), pentru realizarea unui salt în dezvoltarea economică a ţării. In perioada noiembrie 1958 — iunie 1959, au fost irigate mai mult de 160.000 ha. de teren, au fost recuperate peste 120.000 de ha. de pămînturi necultivate şi au fost îngrijite mai mult de 200.000 ha. de păşuni.

Indeplinirea programului grandios de dezvoltare accelerată a economiei rurale va asigura un belşug de produse şi de materii prime agricole, va ridica şi mai mult nivelul de trai al ţăranilor cooperatori. In preajma anului 1965, Bulgaria va ocupa unul din primele locuri din lume în ceea ce priveşte producţia agricolă pe cap de locuitor.

Sicilia pămînt al foametei şi al durerii

Pe ogoarele unde guvernanţii şi moşierii au semănat disperare

In vremuri străvechi, Sicilia era socotită grînarul Greciei. Pămîntul acestei uriaşe insule, care astăzi face parte din republica Italia, a fost roditor. Grîul creştea din abundenţă înalt şi frumos. Viţa de vie şi măslinul ocupau de asemenea un loc de frunte în agricultura Siciliei. In antichitate...

Astăzi situaţia este cu totul alta. Pămîntul, aflat în stăpînirea unui pumn de moşieri e secătuit pînă într-atît încît nu mai poate asigura hrana locuitorilor. Vina o poartă desigur marii latifundiari care au exploatat cu cruzime ogoarele şi pe ţărani. După care domnii moşieri, văzînd că „agricultura“ nu rentează, şi-au părăsit terenurile, plecînd cu banii la chimir în alte regiuni mai fertile ale Italiei.

★

Cinci milioane de locuitori are Sicilia. Printre ei, ţăranii reprezintă partea cea mai numeroasă. Cum o duc ei? Deşi sînt cetăţenii unei ţări care se socoteşte ca unul dintre leagănele civilizaţiei din Europa, sicilienii — şi mai cu seamă ţăranii sicilieni — nu o duc mai bine ca locuitorii băştinaşi din Africa colonială sau Brazilia. Mortalitatea infantilă este aici foarte mare, datorită cumplitei mizerii de care această regiune suferă de zeci de ani.

Foştii şi actualii conducători ai Italiei nu au făcut şi nu fac nimic pentru ridicarea Siciliei, a nivelului de viaţă al locuitorilor.

Industrie nu există pe insulă. Cîteva fabrici de cărămidă, ciment şi macaroane cît şi cunoscutele mine de sulf. In aceste mine, munca este un adevărat iad; aici condiţiile de muncă sînt aceleaşi ca şi în urmă cu 500 de ani. La vîrsta de 30 de ani, minerii bolnavi din pricina muncii istovitoare, mor sau părăsesc mina.

Un om din trei nu are de loc de lucru. Doi oameni din trei n-au de lucru permanent, iar din două familii una are strictul necesar existenţei. Cîte 8-10 membri ai unei familii sînt nevoiţi să doarmă într-o singură încăpere. Femei bătrîne şi copii asaltează pe uliţi străinii sau vizitatorii, cerşind.

Copiii ţăranilor înfometaţi părăsesc satele, căutînd orice fel de lucru doar pe mîncare.

★

Vicari este o mică aşezare în interiorul regiunii. Păsările sînt numai fulgi şi pene, cailor li se văd coastele întinse, iar caprele care înlocuiesc vacile dau atîta lapte cît să nu poţi astîmpăra foamea unui prunc. Pînă şi ouăle găinilor sînt mici ca de vrabie. Carne? Unt? Brînză? De cînd se ştiu, ţăranii de pe acolo n-au mîncat aşa ceva...

Hrana zilnică? Macaroane fierte cu apă şi sare.

Uneori, ţăranii, chinuiţi de foame, pătrund pe moşiile lăsate în paragină şi încearcă să le readucă la viaţă. Dar jandarmii, primarii şi preoţii intervin cu baionetele, cu legea şi crucea pentru a-i alunga, pentru a-i pedepsi şi opri de la această „fărdelege“.

Desigur că dacă guvernul aflat la cîrma Italiei s-ar ocupa mai puţin de combinaţiile politice menite să-l ţină la putere şi ceva mai mult de soarta sicilienilor, regiunea aceasta ar putea să se dezmorţească. Este nevoie de irigaţii, de îngrăşăminte, de cooperative, de toate acestea pe care Partidul Comunist Italian luptă să le obţină.

Ţăranii şi muncitorii din Sicilia, alături de întregul popor italian, îşi dau seama că pentru a se smulge din foamete şi mizerie trebuie să meargă pe drumul deschis şi arătat de comunişti.

ANTON ALEXE

După ce a atins punctul de depărtare maximă

Staţia automată interplanetară se întoarce în direcţia pămîntului

LA 10 OCTOMBRIE CEA DE-A TREIA RACHETA COSMICA SOVIETICA A ATINS PUNCTUL CEL MAI INDEPARTAT DE PAMINT.

Plasarea strictă a staţiei automate interplanetare pe orbita stabilită cu ajutorul rachetei cosmice cu mai multe trepte a asigurat trecerea cu precizie a staţiei pe lîngă Lună la cea mai mică distanţă de acest corp ceresc. Acest lucru a permis să se folosească forţa de atracţie a Lunii pentru devierea traectoriei ei cu scopul ca staţia să revină spre Pămînt dinspre emisfera nordică.

In deplasarea ei ulterioară staţia automată interplanetară întorcîndu-se spre Pămînt dinspre partea de nord a bolţii cereşti îşi va mări mereu declinaţia. In perioada dintre 15 şi 18 octombrie pentru punctele situate la nord de paralela 60 latitudine nordică staţia interplanetară nu va dispare de pe orizont tot timpul zilei şi al nopţii.

La 10 octombrie ora 20 staţia automată interplanetară s-a aflat în constelaţia Ophiuchus într-un punct avînd coordonatele ecuatoriale: ascensiune dreaptă 16h 44' iar declinaţia 1 grad 23'.

In acest moment staţia interplanetară se afla deasupra unui punct de pe suprafaţa Pămîntului avînd coordonatele 1,4 grade latitudine nordică şi 22,6 grade longitudine vestică. Distanţa dintre staţie şi suprafaţa Pămîntului a fost de 470.000 km.

Aparatajul ştiinţific, sistemele de alimentare cu energie şi de reglare a regimului termic ale staţiunii interplanetare continuă să funcţioneze normal.

Ritmul însămînţărilor trebuie intensificat

...şi în unele unităţi şi comune din raioanele Mizil şi Pogoanele

(Urmare din pag. 1)

tombrie doar 49 de hectare. In comună mai erau de recoltat şi circa 320 de ha. cu porumb. Am fost prin tarlalele de porumb şi am văzut că el este foarte bun de recoltat. De ce nu se grăbeşte culesul porumbului?

75 LA SUTA

Incă nu se revărsaseră zorile cînd tov. Belciug Toma, inginer agronom la gospodăria de stat Curca, raionul Pogoanele, şi Gheorghe Ion, organizatorul de partid, erau pe tarlalele unde peste noapte plugurile răsturnaseră brazde adînci. Din discuţiile purtate am aflat că din cele 2.700 ha. pe care gospodăria le are de însămînţat, au fost semănate 1.973 de ha., ceea ce reprezintă 75 la sută din plan. Pe o tarla de 100 de ha, care a fost însămînţată cu 8 zile în urmă, grîul era deja răsărit, iar după un calcul făcut de inginer rezultă că densitatea pe m.p. este de 550 de plante, ceea ce asigură o recoltă bună.

LUCRURI VECHI IN SATUL NOU

Este ştiut că gazeta de perete constituie un bun mijloc de grăbire a lucrărilor agricole. Dar pentru aceasta ea trebuie să fie în permanenţă în actualitate. Lucrul acesta nu l-au înţeles încă cei de la gospodăria colectivă din Satul Nou, raionul Pogoanele. La gazeta de perete a gospodăriei, pe foi îngălbenite de vreme, stau şi acum scrise numele fruntaşilor din campaniile agricole ale anului trecut. Despre actuala campanie de recoltări şi însămînţări nici pomeneală. Nu e de mirare deci că pînă la 2 octombrie gospodăria nu începuse să recolteze floarea-soarelui, iar însămînţările erau de asemenea neîncepute. Ce are de zis conducerea gospodăriei despre treaba aceasta?

★

Din cele văzute pe ogoarele raioanelor Mizil şi Pogoanele ne-am convins că ritmul recoltării culturilor tîrzii şi al însămînţărilor este în creştere. Totuşi, faţă de posibilităţile existente rezultatele sînt încă nesatisfăcătoare. De aceea, este necesar ca organele agricole, sfaturile populare comunale şi conducerile unităţilor agricole cooperatiste să ia neîntîrziat măsuri care să ducă la grăbirea lucrărilor agricole de toamnă.

„AGRICULTURA NOUĂ“, organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti, telefon 17.60,10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin“.